

தமிழிசை

இசையிலக்கியத் திங்களேடு

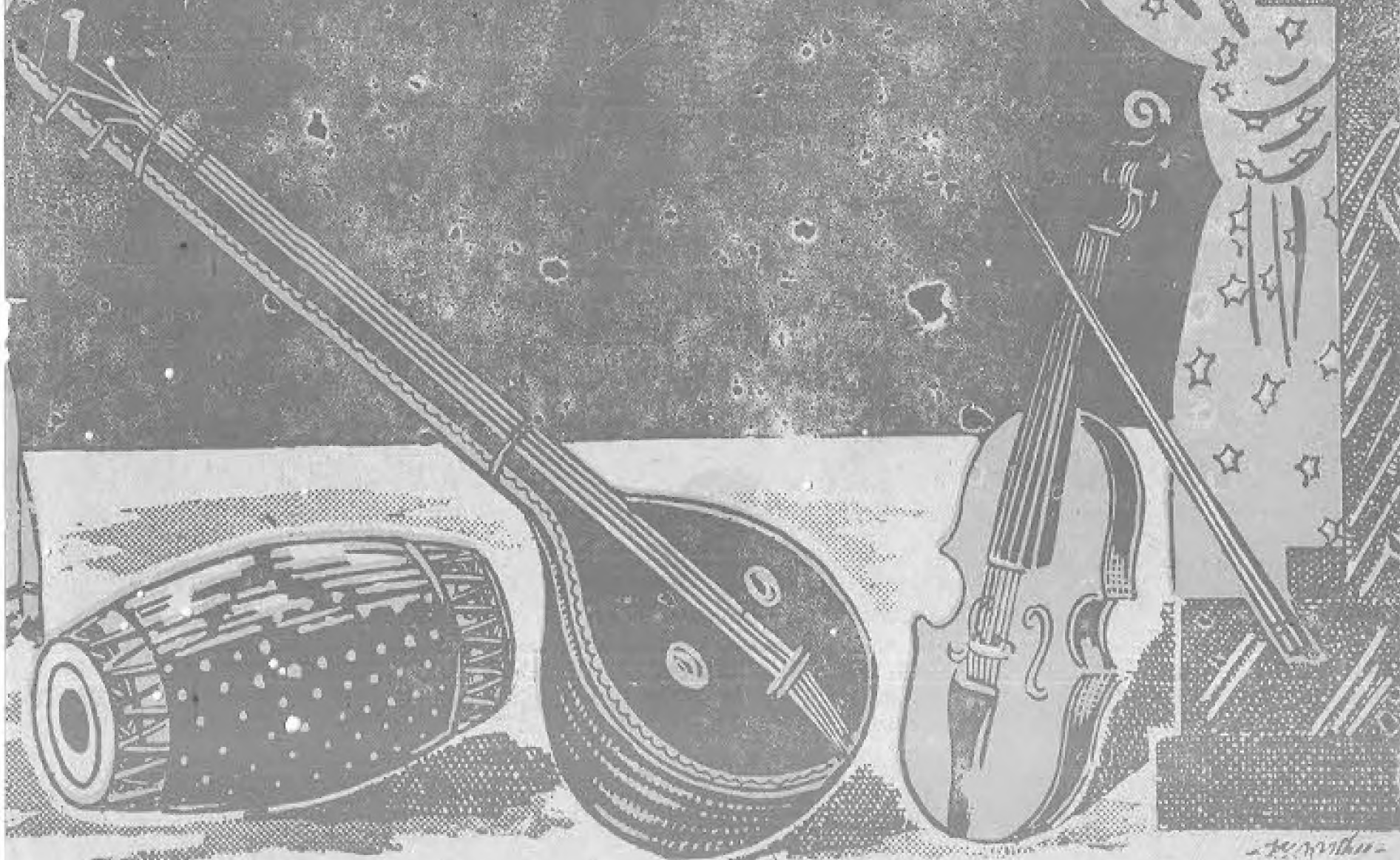
ஆசிரியர் :

S. R. குப்புசாமி, B.A., M Mus

ஆண்டுச்சந்தா ரு 9. தனிப்பிரதி 75 காசு

(ஸௌந்தர்ய லஹரீ மலர்)

கீலக ஆண்டு, கார்த்திகைத் திங்கள்.

ಕೂರ್ಮಪುತ್ರ

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯ

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯ

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯ

“தீந்தமிழிசை வல்லார்க்குத்தீதியாதமிழலதே”

“தமிழிசை”

(இசை இலக்கியத் திங்கள் வெளியீடு)

துணர்	கீலக - ஐப்பசி & கார்த்திகை - டிசம்பர் - 1968	மலர் 5
-------	--	-----------

தமிழிசையினுள்ளே

செய்திக்குறிப்பு

பக்கம்

1. இசைமொழி

5

2. அரிதாச சமயம்

9

3. சுரசாகித்தியம்

14

4. இசைக்கலைச் சொற்கள்

19

5. இசைத்துணுக்குகள்

24

6. ஸௌந்தர்ய லஹரி

28

7. திவ்வியப் பிரபந்த இசை

33

8. கேசவனைப் பாடவும்

38

9. ஸாஹித்தியகர்த்தாக்களின் வரலாறு

42

கவனிப்பீர்களா?

“தமிழிசை” மலர்களில் நேயர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில், கலைச்சொற்களின் விளக்கம், ஸௌந்தர்யலஹரீ, ஹரிதாஸ இயக்கம், திவ்வியப்பிரபந்த இசை, ஆண்டாளின் அன்பளிப்பு, சிலப்பதிகார இசைவிளக்கம், பேரும் புகழும் பெற்றிருந்த இசைமேதைகளின் சரிதம், ஒலி விளக்கம், சீரிய முறையிலுள்ள பாடல்களின் சுரசாகித்தியம்—இன்னும் இவைபோன்ற கட்டுரைகள் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவற்றில் ஆக்கக்கருத்துக்களுக்குமேதவிர குறைபாடுகளைப் பற்றிய விமரிசனம் இருக்காது. ஏனெனில் இசைவிளக்கம், தேவையான அளவில் அளிக்கப்பட வேண்டும்; உயர்ந்த கருத்துக்களுக்கு வேண்டும். மக்களுக்கு இசைச்சேவை புரிய வேண்டும். சங்கநூல்களிலும் பிறவற்றிலும் மலிந்துள்ள இசைக்கருவூலம் வாரிவழங்கப்பட வேண்டும். எனவே “தமிழிசை” மலர் மூலம் இசைத் தொண்டே நமது நோக்கம்.

இமயம் முதல் கும்ரிவரையிலுள்ள நூல் நிலையங்களில் பொதிந்து கிடக்கும் மூல ஏடுகளையும் மாத்ருகைகளையும் நீண்ட காலம் பரிசீலனையும் ஆராய்ச்சியும் செய்து ஆங்காங்கு கிடைத்த இசைக்கருவூலங்களைச் சேகரித்து அங்கமங்கமாகப் பிரித்து நூல் வடிவில் ஆக்கியுள்ளேன். அவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாகப் பிரசுரம் செய்து பொதுமக்களுடையவும் இசையை விரும்பும் ரசிகப்பெருமக்களுக்கும் வழங்க உத்தேசித்துள்ளேன். பிரசுரத்திற்குத்தயாராயிருக்கும் நூல்களின் ஜாபிதா இவண் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது:—

- 1) Music from Kalidasa's works - English.
- 2) Islamic Influences over Indian Music - English.

3) சிலப்பதிகார இசை விரிவுரை - தமிழ் - இதில் ஒருபகுதி "தமிழிசை" மலர்களில் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது; இன்னும் தொடர்ந்து வரும்.

4) பூர்வ குடிகளின் இசை - தமிழ் - தொன்றுதொட்டு பூர்வ குடிகளின் கலாசாரத்திலிருந்து கணக்கிலடங்காத இராகங்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. அவைதான் இன்று மாபெரும் இராகங்களாகப் பரிணமித்திருக்கின்றன.

5) இதுவரை ஸாஹித்ய கர்த்தாக்கள் இயற்றிய பாடல்களைக் காப்பியடிக்காமல் நூதன முறையில் (Original setting) சுரசாகித்தியமாய்ப் புதுப்பாடல்கள் நூல் வடிவில் அளித்தல் இதற்கு முன் 'நூதன தமிழ் ஸாஹித்யங்கள்' என்ற நூல், யோகி சுத்தானந்த பாரதியின் முகவுரையுடனும் ராஜ்ய ஸேவா நிரத செம்மங்குடி ஸ்ரீநிவாஸ அய்யரவர்களின் சிறப்புரையுடனும் வெளிவந்தது. "ஆனந்த விகடன்" "சுழுகேசரி" போன்ற பத்திரிகைகள் இம் முயற்சியைப் பாராட்டி விமர்சனம் செய்துள்ளார்கள். இப்பொழுது கைவசம் பிரதிகள் கூட இல்லாமல் விற்றும் விட்டது. அதேபோல் ஸம்ஸ்கிருதப் பாடல்கள் என்று சுரசாகித்தியமாய் பிரசுரம் செய்திருந்தேன். அதுவும் பிரதி கைவசமில்லை. இன்னும் அதேபோல் இரு மொழிகளிலும் சுரசாகித்திய முறையில் பாடல்கள் பிரசுரத்திற்குத் தயாராயிருக்கின்றன. விரைவில் இவைகள் நூல் முகமாக வெளிவரும்.

6) இந்திய சங்கீத சரித்திரத்தைப் பல பாகங்களில் பிரசுரிக்க உத்தேசம். அவை:— (1) பூர்வமக்களின் இசை (2) பழந்தமிழர்களின் இசை (3) வேதகால இசை (4) இந்து ராஜபுத்திர காலம் (5) முகம்மதிய காலம் (6) தற்காலம் (7) அரபோ-ஐரேனிய இசையின் ஒருமைப்பாடு (8) துவைத அத்துவைத, விஸிஷ்டாத்துவைத குரவர்களின் இசைச் சேவை (9) இராகம் வளர்ந்த வரலாறு (10) உருப்படிகளின் வரலாறு (11) வாத்தியங்களின் சரிதம்.

7) பிரத்தியேக முறையில் அரிதாசர்களின் இசை, நாயன்மார்களின் இசை, ஆழ்வார்களின் இசை நான்முகமாய் வெளிவரும்.

8) மணிமேகலை. சீவகசிந்தாமணி, பெருங்கதை முதலிய நூல்களிலிருக்கும் இசைக்கருவூலம். இன்னும் இவை போன்ற பல இசை நூல்கள் வெளிவரத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றது. இவைகளெல்லாம் நமது ஆயுள் சந்தாதார்களுக்கு முதலில் இலவசமாக வழங்கப்படும். ஏனெனில் “தமிழிசை” முன்னேற்றுவதற்கு அவர்கள் நிதி உதவி புரிவதுபோல் ஆயுள் சந்தாவாகிய ரூ. 100-ஐ அனுப்பி ஆதரித்துள்ளனர். இவர்களுக்குக் கொடுத்தபிறகு மிஞ்சி னால்தான் விற்பனைக்கு வரும். எனவே இசைப்பிரியர்களும் தமிழன்பர்களும் ரசிகர்களும் ஆயுள் சந்தாதார்களாகச் சேர்ந்து சீரிய முறையில், இதுவரை வெளிவந்திராத இசை நூல்களைப் படித்துப் பயனடைவதுடன் எம்மையும் ஆதரிக்கக் கோருகிறேன்.

எதிர்பாராத சில நிர்பந்தங்களால் ஐந்தாவது மலர் சற்றுக்காலதாமதமாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டதற்கு வருந்துகிறேன். நேயர்கள் இதைப் பொருட்படுத்தாது ஒத்துழைத்துத் தொடர்ந்த ஆதரவை அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

மலர்கள் வரவர இதுவரை வெளிவராத பல சுவைபடும் இசைப்பகுதிகள் சேர்க்கப்படும்.

பொதுமக்களின் ஆதரவைக் கோரும் ஆசிரியர்.

“தமிழிசை”

இராமநகர், கோவை-9.

இசைமொழி

உள்ளத்தில் எழும் உணர்ச்சிகளையும் மெய்ப்பாடுகளையும் மற்றவர் அறியும் வண்ணம் வெளிப்படுத்துகிறோம். இவை முகஜாடை, அவயவ அசைவு, வாய்மூலம் ஒலி, முதலிய பாகுபாடுகளால் பிறர்க்கு அறிவிக்கின்றோம். இவையாவும் மனோதத்துவ நிலை, அபிநயம், வாய்மூலம் நிகழ்ச்சி (வார்த்தை, இசை) முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஜாடைகள் காட்டி விளக்குவதைவிட வாயால் பேசி உணர்த்துவதற்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளோம். பேசும்மொழி, எழுதும்மொழி (the spoken and written languages) என்ற இரு வகுப்புண்டு. பேசுவதைக் கண்ணால் பார்த்தறிவது எழுதப்படும் மொழியாகும். இதில் அங்க அடையாளங்களோ ஜாடைகளோ இரா; மனிதப் பண்பாடு வளர்ச்சியடையவே, இவற்றை இசைமொழி (sound language) சைகைமொழி (sign language), வார்த்தைமொழி (word language), என்று மூவகையாக விஞ்ஞானிகள் வகுத்துள்ளனர்.

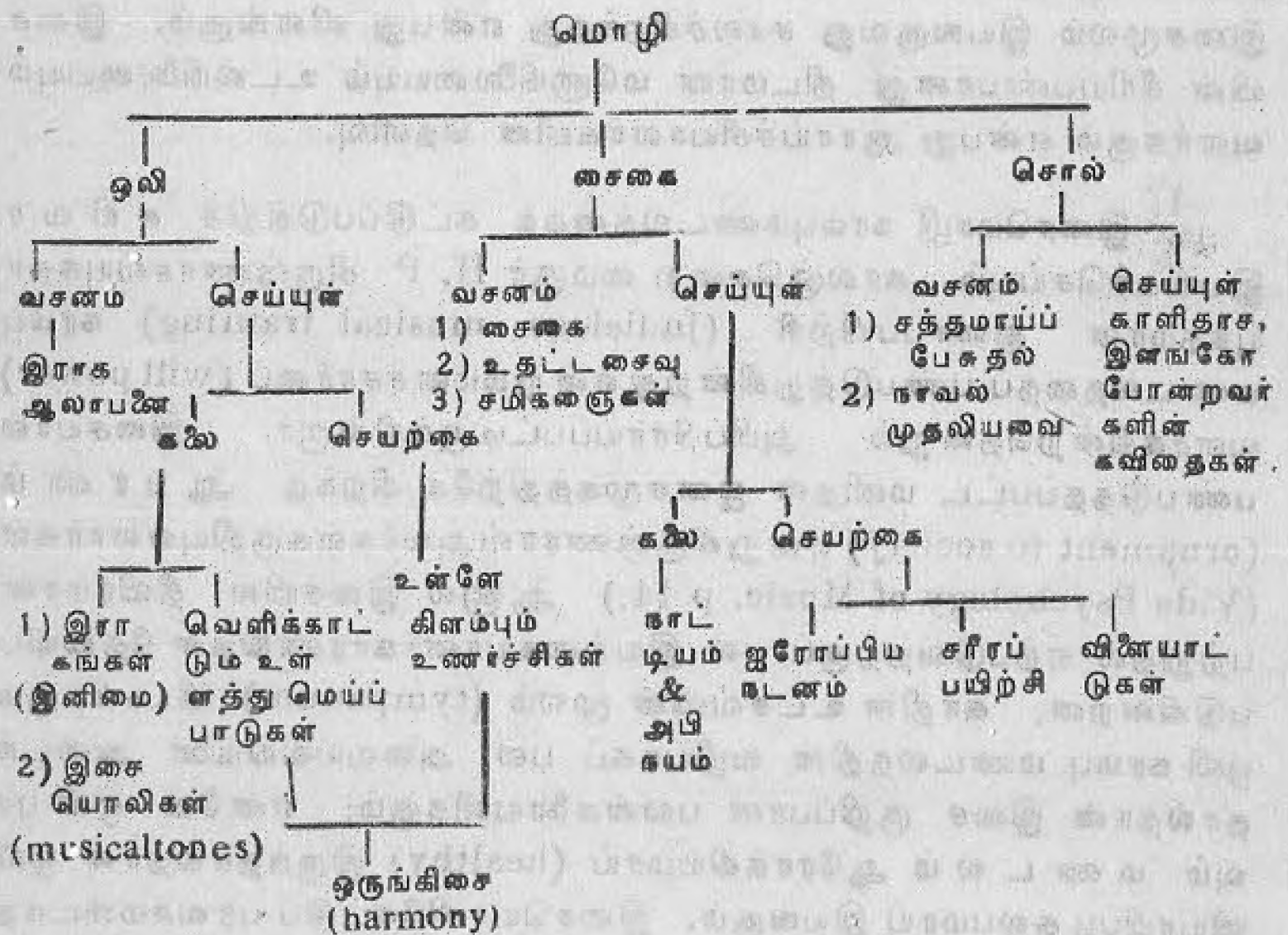
சேய் தாயின் வயிற்றிலிருந்து வெளிக்கிளம்பும்பொழுது ஒலியுடன் (அழுகை) வருகின்றது; பசித்தால் அழும்; தூங்கவேண்டுமானால் அழும்; நோய்வாய்ப்பட்டாலும் அழும். சேய்மூவதைக்கேட்டுத்தாய் உவகை கொள்கிறாள்; அழுவில்லையென்றால் மனக்கலக்கமடைகிறாள். எனவே குழுவியின் ஒலிமொழி (sound language) தாய்க்கு இன்பமளிக்கிறது. குழந்தையின் நிலையைத்தாய்க்கு உணர்த்துகிறது. காலக்கிரமத்தில் ஒலிமொழி வளர்ந்து சைகைமொழி (sign language) யாகிறது; பிறகு இதுவே சொல்மொழி (word language) யாகிறது. எனவே உள்ளக்கிளர்ச்சிகளையும் கருத்துக்களையும் வெளிப்படுத்துவதற்குத் தான்மொழிபயன்படுகிறது. ஒலிமொழி இயற்கையாகவே (instinctive) வளர்கின்றது. இது பரிணமிக்கும்பொழுது, முதலில், தெளிவற்ற ஒலிகளாக (inarticulate sounds) எழுகின்றன. இவை மிடற்று நாண்கள் மூலம் (vocal chords) பரப்பப்படுகின்றன. சைகை மொழி இயற்கையாய்விருந்து (instinct and reason) வெளியாகின்றது. உடலுறுப்புகளின் அசைவுகளாலும் சைகைகளாலும் உணர்த்தப்படுகின்றன. சொல்மொழி விவேகத்தை (reason) அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது அண்ணம் (palate), நா (tongue), பல் (teeth), உதடு (lips), முக்கு (nose) ஆகியவற்றின்

துணைகொண்டு உச்சரிக்கப்படுகின்றது. சைகைமொழி தெளிவானதே (intelligible). ஆனால் குறைவுள்ளது (imperfect) சொல்மொழியோ நிறைவுள்ளது (perfect). ஆனால் செயற்கையானது (artificial). ஒலி மொழி சற்றுச் தெளிவுக் குறைவானாலும் மிகவும் பலனுள்ளது (effective). ஓரறிவுமுதல் ஆற்றிவு படைத்த ஜீவராசிகளுக்கெல்லாம் சைகை மொழியும் சொல்மொழியும் பொதுவானதே; ஒலிமொழியாகிய இசை, உணர்ச்சிகள், மெய்ப்பாடுகள், கருத்துக்கள் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தும் விஞ்ஞானக்கலை (scientific art) யாகும்.

இசையொலி எல்லோரையும் மகிழ்விக்கிறது; ஒழுங்கற்ற சப்தம் (noise) வெறுப்பையளிக்கிறது. இசையொலியெழுப்பும்பொழுது அதிர்வுகள் (vibrations) ஒழுங்காகவும் முறையுடனும் ஏற்படுகின்றன. சாதாரணச் சப்தம் ஒலிக்கணக்கிலும் முறையிலுமடங்காததாகும். கோள்கள் (planets) முறையொடு அசைகின்றன. பருவக்காலங்கள், பகல், இரவு, அலைகளும் ஒழுங்காகவே இயங்குகின்றன. தாவர வாழ்க்கை, மானிட வாழ்க்கையெல்லாமே ஓர் ஒழுங்கில் கட்டுப்பட்டதாகும். இவற்றின் முதிர்வு இசையாகும். இருதயத்திலடைவதை விட கருப்பையில் நரம்பு மண்டலம் முன்பே வளர்ந்து விடுகின்றது. சுமார் முன்றாவது அல்லது நான்காவது மாதத்தில் இருதயம் இயங்க ஆரம்பித்துவிடுகிறது. இருதயத்துடிப்பும் ஒரு ஒழுங்குக்குக் கட்டுப்பட்டதே, மிகவும் மிகுதுவான, நுண்ணுணர்வுள்ள (impressionable) நரம்பு மண்டலம் இனிமையான (melodic), ஒழுங்குள்ள (regular) ஒலிக்கலவைக்குக் கட்டுப்பட்டு உயர்ச்சியையடைகின்றது. கணக்கான அதிர்வுகளையுடைய ஒலிச்சேர்க்கை இருதயத்தை மகிழ்விக்கின்றது. இசைமேதைகளும் வல்லுநர்களும் இவ்வினிமையை விரிவுபடுத்தவே, சட்டதிட்டங்களையும் கோட்பாடுகளையும் அமைத்துள்ளனர்.

இசைமொழியானது ஓர் தனித்தன்மை நிறைந்தது. அரசியல் வாதிகளுடையவும் மொழிவெறியர்களுடையவும் வாதுகளுக்கப்பாற்பட்டது. இந்தி உயர்வா, தமிழ் உயர்வா, என்ற கிளர்ச்சிக் குமப்பாற்பட்டது. இனிமையையும் ஒலி நுட்பத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆநிறைகளும் நச்சரவுகளும் மற்ற விலங்கினங்களும் இன்னிசை கேட்டுக்களிப்படைகின்றன. அவை தெலுங்கில் பாடவேண்டும் அல்லது தமிழில் பாடவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கின்றன? இல்லவேயிலலை. இனிமைதான், உள்ளத்தைப் பிணித்துக் குழைவிக்கும் தன்மைதான், தன்னிலை மறந்து பரவசமடையும் தன்மைதான், உள்ளக்கிளர்ச்சிகளை மறந்து பேரின்பத்தில் லயிக்கும் உவகைதான், வாழ்க்கைக்கவலைகளையும் குறைகளையும் களைந்து பரமானந்தமடையும் நிலைதான் விரும்பப்படுகின்ற தேயல்லாது, சாமான்யத்தாழ்வான (base) உணர்ச்சிகள் விரும்பப்படுவதில்லை யென்பதை எல்லோரும்றிவேம்

தமிழ்மொழி பேசுபவர்களுக்குத்தாய்மொழிப்பற்றதிகம். இதே பேசல் மற்ற மொழிகள் பேசுபவர்களும் அப்படியேதான். ஆனால் ஒரு மொழி உயர்வு மற்றொன்று தாழ்வு என்று பேசுவது ஒழுங்கீனம் காக்கைக்குத் தன்குஞ்சு பொன் குஞ்சு. அவரவர்கட்கு அவரவர்மொழி சாலச்சிறந்ததுதான். இதற்காக ஒன்றை விடமற்றொன்று உயர்வு - தாழ்வு என்று பேசிவாதாடுவது தீயமனப்பான்மையைக் காட்டுவதாகும். ஒருமொழி உயர்வு என்று கூறுவதில் பாதகம் ஒன்றுமில்லை; ஆனால் மற்றொன்றைவிட என்று ஒப்பிட்டு ஏற்றத்தாழ்வைக் கூறுவதுதான் குறை. உள்ளக்கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவது தானே மொழியின் வேலை! எப்படியோ, நாம்வெளிப்படுத்துவதை மற்றவர் உணர வேண்டும் அவ்வளவுதானே! இதற்காக ஒன்று உயர்வு மற்றொன்று தாழ்வு என்று ஏன் குறுகிய மனப்பான்மையைக் காட்டிவாதாட வேண்டும்? இப்பேற்பட்ட பிணிப்புகளுக்கப்பாற்பட்டது இசைமொழி. தனக்கென்ற பிரத்தியேக மொழியை அது அடைத்துக் கொண்டுள்ளது. அதுதான் இனிமை.

இவற்றிலிருந்து மொழியில் வரும் வார்த்தைகளுக்கு நாமாக அமைத்துக்கொள்ளும் (conventional) பொருள்தானுண்டு. ஆனால் இசை ஒலிகளுக்கு இயற்கையான பொருள் (natural) உண்டு. மனிதன்தான் பேசும்மொழியைக் கையாளலாம்; அதன் மூலம் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தலாம். சைகை மொழியோ, நேரிடையாகக் கருத்துக்களையும் உணர்ச்சிகளையும் அறிவிக்கின்றது. ஆனால் இசை

யொலியேர உணர்ச்சிகளை நேர்முகமாகவும் கருத்துக்களைச் சுற்றான (indirectly) முறையிலுமறிவிக்கின்றது. வேறுபட்ட அதிர்வு எண்களையுடைய இசையொலி ஏற்படும்பொழுது அவை எப்படி எழுப்பப்படுகின்றன என்பதையும் மிடற்றிலிருந்து எழுப்பப்படுகின்றனவா என்பதையும் அனுசரித்து, அவற்றிற்கேற்றவாறு சூழ்நிலையமைகின்றது. ஒலிக்கும் சூழ்நிலைக்கும் மிகுந்த தொடர்புண்டு: அதை நாம் மறக்க முடியாது. உதாரணம் ஒரு திருமண நிகழ்ச்சியில் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ற படி ஒரு இராகம் உபயோகிக்கப்பட்டது என்று வைத்துக் கொள்வோம். பிறகு வேறு எங்காவது அந்த இராகத்தைக் கேட்டோமேயானால் முந்திய திருமண சந்தர்ப்பம் நினைவுக்குவரும். இதைத்தான் கருத்துச் சேர்க்கை (association of ideas) என்று கருதுகிறோம். ப்ரோபெல் (Froebel) என்ற மனோதத்துவ மேதையினிப்பிராயப்படி, ஒலிமொழி நமது அபிப்பிராயங்களையும் கருத்துக்களையும் அறிவிக்கும் மொழியாக இருக்கின்றது. இதன் பிறகு சைகைமொழி கையாளப்படுகிறது. சொல்மொழி நமது விவேகத்தை (intellect) வளர்க்க உதவுகிறது. எனவே இவற்றையெல்லாம் ஆயும்பொழுது கல்வி போதானமுறை இசைமூலம் இயங்குவது சாலச்சிறந்தது என்பது விளங்கும். இசையின் சீரியபண்பானது திடமான மனோநிலையையும் உடல்நிலையையும் வளர்க்கும் என்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் தெளிவு.

இசைமொழி நரம்புமண்டலத்தைக் கட்டுப்படுத்திச் சரிவர இயங்கச்செய்யும். காலஞ்சென்ற மைசூர் H. P. கிருஷ்ணராவ்யுத்தராயுத்தமான இசைப்பயிற்சி (judicious musical training) நரம்புமண்டலத்தைப் பண்படுத்துகின்றது என்றும்மனச்சார்பை (will power) வளர்க்கின்றதென்றும் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கின்றார். இசையால் பண்படுத்தப்பட்ட மனிதன் ஜனசமூகத்திற்கே சிறந்த ஆபரணம் (ornament to society) என்றுகிருஷ்ணராவ் அவர்கள்கருதியுள்ளார்கள் (Vide Psychology of Music, p 14.) ஆனால் இசையில் தீவிரமான பற்றுதல் ஏற்படுவதற்குப் பல இயற்கையான காரணங்கள் தேவைப்படுகின்றன. காதின உட்சவ்வின் மூலம் (tympanum) வியாபிக்கும் ஒலி நரம்பு மண்டலத்தின் வழியாகப் பல அவையவங்களை அடைந்தால்தான் இசை குறிப்பான பலன்களையளிக்கும்; எனவே ஒலி பரவும் மண்டலம் ஆரோக்கியமாய் (healthy) இருந்தால்தான் ஒலி வியாபிப்பு சுலபமாய் இயங்கும். இசையொலிகேட்டுப் பரவசமடைந்த மூர்க்கனொருவன் தனது தந்தையைக் கொல்லும் தீயச்செயலிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டானென்பது யவன சரித்திரத்தில் காணப்படும் செய்தியாகும். எனவே வகுப்புவாதம், மொழிவாதம் முதலியவற்றிற்கப்பாற்பட்ட இசைமொழி மிகவும் சிறந்தது. பாடுபவன் எழுப்பும் இனிமை அவனையும் கேட்போரையும் மகிழ்வித்துக் கனிவிகளும் தன்மையது.

அரிதாச சமயம்

பத்தி, ஞானம், கர்மமார்க்கம் ஆகியவற்றை மத்துவாச்சாரியரின் உபதேசத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஈசனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள வேற்றுமையை வலுபுறுத்தினர் அரிதாசர்கள். சம்சாரத்தின் சாரமற்ற தன்மையை விளக்கி, உறுதியுடன் ஆசானுபதேசத்தைக் கடைப்பிடித்து பவ வீடு பெற முயலவேண்டுமென்று போதித்துவந்தனர் கருநாடக தேசத்தில் வதிந்த மக்களுக்கு துவைதத்தத்துவத்தை எடுத்து தெளிவாக்கியுள்ளனர். மாந்தருள் வேற்றுமை கிடையாது என்றும் எவரும் பத்திமார்க்க மூலமாகவும் இசை மூலமாகவும் முத்திபெறலாம் என்ற பேருண்மையை அரிதாசர்கள் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளனர். சிவபூஜையையும் மாத்துவர்கள் செய்து வந்தார்கள்; ஆனால் கிருஷ்ணபக்திதான் பெரும்பாலும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் சிலர் மாத்துவர்கள் ராதையை ஏற்கவில்லை என்ற திறனாய்வைச் செய்துள்ளனர் (Vide J. N. Farquhar's "outline of the Religious Literature of India", P. 237). இது ஏற்கத்தகுந்ததல்ல என்பதை ஸ்ரீ தவிட்டலரின் "ராதாவிலாசம்" என்ற நூலிலிருந்து அறிகிறோம். மாத்துவ பரம்பரையில் பத்திக்கு இசை அவசியம் என்றும் சம்சாரசாகரத்திலிருந்து விடுதலை பெற கடவுளிடம் மெய்யன்பு தேவை என்பதை அரிதாசர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கின்றனர்.

அரிதான் பரம்பொருள். உலகம் கேவலம் மாயைமாத் திரமல்ல; உண்மையை அடிப்படையாகக்கொண்டது தனிப்பட்ட ஆன்மக்களெல்லாம் இறையினிடம் பரிபூர்ண அன்பு கொண்டு, சர்வசங்க பரித்யாகம் செய்து சிறந்த பதவியை அடைகின்றனர். இசைமூலம் கற்பிக்கப்பட்ட உள்ளன்புதான் இத்தகைய பலனையளிக்கவல்லது என்பது மத்துவாச்சாரியரின் சீரிய உபதேசம். நோக்கு (Perception) திரண்ட அறிவு (inference), அறிவு ஏற்பட்டதினால் ஏற்படும் விளைவு (testimony) இவற்றின் மூலம் உலகசம்பந்தமுள்ளதும் (mundane) தெய்வீக சம்பந்தமுள்ளதுமான (heavenly) அறிவை வளர்த்து அதன் பலனை அனுபவித்துப்பேரின்பமடையலாம் என்பது மத்துவாச்சாரியரின் போதனையாகும். வேதங்களிலிருந்தும், இதிகாச புராணங்களிலிருந்

தும் திரண்ட கருத்துக்களையெடுத்துக் கையாண்டுள்ளார் மத்துவாச் சாரியர். மோகூம் என்பது உண்மையான பேரன்பினால் இறையை யடையும் நிலை என்பதை வெகு அழகாய் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். எல்லாவிதமான ஆசைகளையும் கருத்துக்களையும் இறையினிடமே ஏகமனதுடன் அர்ப்பணம் பண்ண வேண்டும் இதைத்தான் வைணவர்கள் பிரபத்திமார்க்கம் என்று பறைசாற்றுகின்றனர். நாமசங்கீர்தன பத்ததியை அரிதாசர்களைப்போல் மிசிரநாட்டினரும் (Egyptians) ஏபிரயர்களும் (Hebrews) வலியுறுத்தியிருக்கின்றனர்.

சம்சார சாகரத்தைக் கடக்க முயற்சித்த அரிதாசர்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களையெல்லாம் அவர்களுடைய பாடல்களில் காண்கிறோம். அரிதாசர்களின் சூழ்நிலை, அனுபவம், ஞானம், வைராக்கியம், இசையறிவு முதலியவையெல்லாம் அன்னொருடைய பாடல்களில் காணக்கிடக்கின்றன. ஞானேசுவரர், பிளாடினஸ் முதலிய அறிஞர்களைப்போல் அரிதாசர்களும் பரமயோகிகளுடைய நிலையை வகுத்துள்ளனர். தூயவாழ்க்கையே (life of morality) மோகூத்திற்குக் காரணம் என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர். அரிதாசர்களின் பாடல்களில், மதச்சடங்குகளைக் கடைப்பிடிப்பதினாலும் (observance of religious rites) பிறர் அறியக்காட்டும் பக்திப்பிரகடனத்தினாலும் (outward show of appearances) மோகூம் கிட்டாது என்றும் உள்ளத்தின் உண்மையான உளங்கனிந்த அன்புதான் சிறந்த பயனையளிக்க வல்லது என்றும் தெளிவுறுத்தியுள்ளனர். இந்தச் சிறந்த கருத்தைக் கனகதாசர் ஒரு பாடலில் எவ்வளவு அழகாய் விளக்கியுள்ளார் பாருங்கள்!

“உங்களுக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்துகொள்ளுவதுபோல் மற்றவர்களுடைய தேவைகளையும் கவனியுங்கள். தீங்கு நினைவாதீர். தீங்கு பேசாதீர். இறைவனின் படைப்பில் எல்லோரும் உங்களுடைய சகோதர சகோதிரிகள் என்று கருதுங்கள். நேர்மையான முறையில் சம்பாதித்து நிறைவு பெற்ற வசிக்கையை நடத்தியுள்ளோம் என்று இறுமாப்பு கொள்ளாதீர். மண், பெண், பொன் ஆகியவற்றில் ஆசை கொள்ளாதீர். ஏனென்றால் அவையனைத்தும் நிலையற்றவை. எப்போதா கினும் அக்கூற்றுவன் வருவான்; போற்றினும் போகான். ஏழைகளை வருத்தாதீர். பரம்பொருளிடத்தில் மாறாத அன்பு பூண்டொழுகுவிர், எப்பேற்பட்ட போதனை! எவ்வளவு உயர்ந்த கருத்துக்களடங்கியபாடல் பாருங்கள். இதேபோல் புரந்தரதாசரும் ஒருபாடலில் விளக்கியுள்ளார்

“பிறந்தவனுக்கு மரணம் நிச்சயம். எனவே நாவால் அரிபாமத் தைப்பஐனை செய்யுங்கள் சகல உயிரினங்களிடத்தும் அன்பாயிருங்கள். தீயவற்றையும் பாவங்களையும் செய்யக் கூடாது சேரத்

தகாதவர்களுடன் சேரவேண்டாம். வேதசாத்திரங்கள் வகுக்கும் வழியைப் பின்பற்ற வேண்டும். யாராவது நமக்குத் தீங்கு செய்து விட்டால், அதை மறந்துவிட வேண்டும்; அதைப்பெரிது செய்து பாராட்டி விரோதத்தை வளர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஏற்றம், தாழ்வு இரண்டையும் சமனோக்கோடு கவனிக்க வேண்டும். அவரவர் களுக்குக்கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு திருப்தியடைய வேண்டும். தோத்திரம், நிகழை இரண்டையும் சமமரகப் பின்பற்றி இறையன்பு பூண்டு பேரின்பமடைய வேண்டும்” எத்துணை பண்பட்டகருத்துக்கள் பாருங்கள்.

அரிதாசர்களுடைய வாழ்க்கையினாலும் போதனைகளாலும் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய உண்மை ஒன்று உண்டு: அதாவது அவர்கள் தங்களது இசை மூலம் சமர்ப்பிக்கப்படும் பத்தியினால் இறைவனை அடைவது உறுதி என்ற திடநம்பிக்கைதான் (optimism). அரிதாசர்களுக்கு மானிடர்களின் பாராட்டுதலும் வாட்டுதலும் சமம், ஏனென்றால் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் இறையினிடம் அர்ப்பணம் செய்து விட்டனர். எதுவும் அவர்களைப் பாதிக்காது.

இவ்விடத்தில் ஓர் வழிப்பேறு (digression) பக்த மீராவின் சரிதத்தையெடுத்துக்கொள்வோம். அக்பர் சக்கரவர்த்தி காலத்தில் வதிந்தவர். ரத்தன்சிங் என்ற பெருநிதிக் கிழவருக்குப் புதல்னியாய்ப் பிறந்து சித்தூர் அரசனாகிய கும்பராணுவை மணந்து கொண்டவர். கிருஷ்ணபகவானிடம் தீராக்காதல் கொண்டவர். உடல், பொருள், ஆவியனைத்தையும் கிருஷ்ணனிடம் அர்ப்பணம் செய்தவர். இவருக்கு மக்கட் பேறில்லாததால். இவரது கணவன் இறந்தபிறகு கணவனின் தம்பி அரசுகட்டிலேறினார் மீராவை மணந்து கொள்ளத் திட்டமிட்டார். ஆனால் பலிக்கவில்லை. அதனால் சினங்கொண்டு மீராவைக் கொல்ல திட்டம் வகுத்தார் நஞ்சுகலந்த நீரைப் பகவானுக்கு அபிஷேகம் செய்த நீர் என்று சொல்லிப் பருகும்படி வேண்டிக்கொண்டார். ஆனால் உண்மையை அறிந்திருந்தும் மீராயைப் பயப்படவில்லை. அரசனைப்பார்த்து “அரசே, என்னைக் கொல்ல விஷநீர் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் ஆனால் நான் என்னையே முற்றிலும் கிருஷ்ணனிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்துள்ளேன். எனது நெஞ்சில், தாங்குள் அளித்துள்ள விஷநீரைப் பருகுவதற்குத் திறந்த வாயுடன் கிருஷ்ணபகவான் இருக்கிறார். நான் உட்கொள்ளும் விஷநீரை அவரே விழுங்குகிறார் பாருங்கள். எனக்குத்தங்களால் எங்ஙனம் மரணம் நேர முடியும்?” என்று கூறித் திகைக்க வைத்து விட்டார். எனவே பரம்பொருளிடத்தில் எல்லாவற்றையும் சமர்ப்பித்து விட்டோமேயானால், எல்லாவற்றையும் சமாளிக்கும் தன்மை நமக்குக்கிட்டிவிடும். அரிதாசர்களும் இப்பேற்பட்ட மெய்யன்பர்கள்தான்.

அரிதாசர்கள் பொதுவாகப் பண்டரிபுரவிட்டலரையும் திருப்பதி வேங்கடேசரையும் உடுபி கிருஷ்ணனையும் பின்பற்றுபவர்கள். புண்டலீகர் என்ற அரிதாசர்தான் முதன்முதலில் பண்டரிபுரவிட்டலரின் ஆராதகர். இறையிடம் பேரன்பு பூண்டமெய்யடியார்களில் புண்டலீகர் தலைசிறந்தவராவர். இவர் சைவ-வைணவ பேதமற்றவர். இவரது முடிவுபற்றிய அபிப்பிராய பேதங்கள் நிலவிவருகின்றது. 17ம் நதிக் கரையில் ஒரு சிறிய கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது. அதில் ஓர் சிவலிங்கம் உளது. அதுதான் புண்டலீகரின் சமாதி என்று ஆராய்ச்சியாளர்களால் கருதப்படுகிறது (Mysticism in Maharashtra-p. 188) அரிதாசர்களுக்கும் பண்டரிபுரத்திற்கும் மாறாத தொடர்புள்ளது. அவண் கோயில் கொண்டுள்ள விட்டலரே அரிதாசர்களால் போற்றப்பட்டு பேணப்பட்டவர் என்பது சரித்திர வல்லுநர்களின் முடிவு. ஸர். R. G. பண்டார்கார் தமது "வைணவ-சைவ மதம்" என்ற நூலில் பண்டரிபுரப்பாண்டிரங்கரே விட்டலராவர் என்று கருதுகிறார் (Vaishnavism and Saivism, p. 125.) ஹேமசந்திரர் என்பவர் தமது "தேசீநாமமாலை" என்ற நூலில் பாண்டிரங்கர் என்பது சிவ-ருத்திரரின் மறு பெயர் என்று வெளியிட்டுள்ளார். விட்டலரின் கீர்த்தி ஒங்கவே, சிவ-ருத்திரன் என்ற பெயர் மறந்துபோய் வைணவப் பெயர் நிலை கலுற்றது (Vide Mysticism in Maharashtra p. 153). N. S. ராஜபுரோஹிதர் என்பவர் "ரங்க" என்பது விட்டலரின் வைணவப்பெயர் என்றும் ஞானேசுவருடைய பாடல்களில் ஒன்றாகிய அபங்கங்களில் இதே அபிப்பிராயம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. கர்நாடக தேசத்தில் விட்டல இயக்கம் (Vittala cult) பிரபலமடைந்திருந்தது. (Vide Karmarkar's Boundaries of Ancient karnatak and Maharashtra)

சாளுக்கிய மன்னர்களுள் தலைசிறந்தவர் சோமேசுவரமல்லர். இவரது காலத்தில்தான் தென்னிந்திய சங்கீதம் கருநாடக சங்கீதம் என்ற பெயரையெய்தியது. "மானசோல்லாசம்" என்ற சிறந்த இசை நூலையும் இவர் இயற்றியுள்ளார் (இந்நூலின் சில உச்வாசங்கள் பரோடாவில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.) ஒருசமயம் நடனமாத் ஒருவர் சற்று சிதைவுற்ற நடனம் செய்தபொழுது அதன் பிசகை உணர்த்தித்தானே அரசுகட்டிலை விட்டிறங்கி "கோண்டினீ" என்ற நடனத்தை ஆடிக்காட்டியுள்ளார் என்பது சரித்திர வாயிலாக அறியும் உண்மை. இவர் அனேக சிலாசாசனங்களை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அவற்றில் ஒன்றில் பின்வருமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது. "தன் இராஜ்ஜியங்களுக்கு அண்மையிலுள்ள நகரங்களை யெல்லாம் வென்று, பீமரத் நதிக் கரையிலுள்ள பண்டரிகே எனற இடத்தில் கி. பி 1237 இல் முகாம் (Camp) செய்திருந்தபொழுது, புண்டலீகரின் புகழைப்பற்றிய பாடல்களைக்கேட்க நேர்ந்தது இம்மகானின் ஞாபகார்த்தமாக அவ்வுருக்குப் பண்டரிபுரம் என்று பெயர் வந்திருக்கக் கூடும்.

பண்டரிபுரத்தைப் பற்றிய மற்றொரு சுவையுள்ள வரலாறு உளது:— சுமார் அறுபது ஆராதியர்கள் (பூஜிக்கத்தகுந்தவர்கள்) ஒரு சமயம் பண்டரிபுரம் வழியாகச் செல்லவேண்டியிருந்தது. அவர்களனைவரும் சுத்து சைவர்கள். வைணவத்தலமாகிய பண்டரிபுரத்தையும் அங்கு திருக்கோயில் கொண்டிருக்கும் விடோபாவையும் தரிசனம் செய்ய அவர்கள் பிரியப்படவில்லை. ஆனால் பீமரதீந்தியில் நீராட்டம் கண்டருளியபொழுது கண்ணைத்திறந்தும் விட்டலரினஸங்கிதியில் அவர்கள் எல்லோரும் இருந்ததைக்கண்டு, தங்களது துஷ்புத்தியைக் கைவிட்டு விட்டலரை வணங்கிச் சென்றனர். அவர்களில் ஒரு ஆராதியர் “பீமரதீந்திச்சுரையில் என்னுலிங்கத்தைக் காணவில்லை; அதிலிருந்து ஏக்கம் பிடித்தவனாக ஆய்விட்டேன்; அதன் பின்னர் விட்டலரைத் தரிசித்ததும் இக்குறை நீங்கியது” என்று ஒரு பாடலில் சுவைபடச்சமைத்துள்ளார். இறைவனுக்கு எல்லாச்சமங்களும் ஒன்றே தான். இந்த மனப்பாணமை இவண் விரிககப்படுகிறது.

அரிதாசர்களுடைய வரலாற்றில் சுமார் 200 தாசர்களைப்பற்றிய விவரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. “ஜயகர்நாடகம்” என்ற நூலை வெளியிட்ட H. G. பெங்கேரி என்பவர் விட்டலர் என்ற அங்கிதங்கொண்ட தாசர்களைப் பற்றி விளக்கியுள்ளார். தாசர்களெல்லோரும் இறையினிடம் மெய்ப்பன்பு பூண்டு தவ நெறியை மேற்கொண்டு இசைமூலம் தங்களது பத்திக்கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இவர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் விஜய நகர ராஜ்ஜியத்தின் சிதைந்த இடமாகிய ஹம்பிக் கப்பக் கத்திலுள்ள ஆனகுண்டி என்ற இடத்திலும் மற்றும் சிலர் மைசூர் ராஜ்ஜியத்திலுள்ள முலுபகல் என்ற இடத்திலும் சமாதியடைந்துள்ளனர். குருமுகமாக வளர்ந்துள்ளவரலாற்றிலிருந்தும் சரித்திர சம்பந்தமான ஆதார பூர்வமான வரலாற்றிலிருந்தும் சீலாசாசனங்களிலிருந்தும் புதைபொருளாராய்ச்சியிலாகவ வெளியிட்டுள்ள சிறந்த அறிக்கைகளிலிருந்தும் அரிதாசர்களைப்பற்றிய விவரம் கிடைத்துள்ளது. விட்டலர் என்றும் அரி என்றும் அங்கிதங்கொண்ட தாசர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் ஆற்றிய இசைத்தொண்டைப் பற்றியும் “தமிழிசை” துதிங்களேடுகளில் கட்டுரை வடிவில் இனிக் காணலாம். (தொடரும்)

சரசாகித்தியப்பகுதி

பத்ராசலராமதாசர்

இராகம் முகாரி - தாளம் சாபு

பல்லவி

ஏடிகிதயராதூரா — நாஸபன நீது
ஏடிகிதயாரதுரா ... ஓராமா

அனுபல்லவி

ஏடிகிதயராதி தேடி கர்மமோ கானி
மாடிமாடிகி வேட நேடிகி நாஸபனி

சரணம்

தோஸிலொக்கிதி நீது — ஓராமராம
தோஸமென்னபோகு
ஆஸிஞ்சியுண்டி — பத்ராசலராம
தாசுட நண்டி நாகாஸிமான்பமண்டி

கோல்கொண்டார் என்ற முகமதிய ராஜ்ஜியத்தில் அப்துல் ஹாஸன் குடுப்ஷா என்ற நவாப் அரசாண்ட பொழுது அக்கன்னா, மாதன்னா என்ற மந்திரிகள் இருந்தனர். அவர்களுடைய தங்கைமகன் கோபன்னா (பிற்காலம் ராமதாசர் என்று பிரஸித்தி பெற்றவர்). அதிபாலபத்திலிருந்தே சிறந்த ராமபத்தராவர். பத்ராசலத்தில் ஓர் சிறந்த இராமன் கோயில் உளது. அது நான்முகனால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றது. சரித்திர-புராண வரலாற்றில் புகழ் பெற்ற கோயில். கோபன்னா பத்ராசலம் தாசில்தாராக நியமிக்கப்பட்டார். அங்குள்ள இராமன் கோயில் ஜீர்ண நிலையிலிருந்தது. அதைப்புதுப்பிக்கும் பணியை கோபன்னா ஏற்றுக்கொண்டார். கையிலிருந்த பொருளையெல்லாம் செலவழித்து விட்டார். நண்பர்களிடமிருந்தும் உறவினர்களிடமிருந்தும் பொருள் பெற்றுத் திருப்பணியில் உபயோகித்து விட்டார். இந்த நிலைமையில் நாவப்பின் வரிவசூல் செய்த பொருளையும் பயன்படுத்திக்கொண்டார். அரசாங்கப்பணத்தைக்

கையாடியதற்காகப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் சிறை தண்டனையை அடைந்தார்.

சிறையில் தாங்க முடியாத கடுந்தண்டனை, காலை மாலை முதலிய வேளைகளில் சிறையிலுள்ள ஓர் இரும்புக்கம்பத்தில் கட்டப்படுவார். தலை, கை, கால் முதலியவைகளிலும் கட்டு. எங்கும் அசைய முடியாது. வேளைக்கு 200, 300 என்று சிறை ஏவலர்கள் கோபன்னுவைச் சவுக்கால் அடிப்பார்கள். அடித்த பிறகு கட்டுகளையெல்லாம் அவிழ்த்து விடுவார்கள். கோபன்னு அடியின்கொடுமையும் வலியும் தாங்காமல் துவண்டு நினைவற்றுக் கீழே விழுந்து கிடப்பார். கொஞ்சநேரங்கழித்து ஞாபகம் வந்ததும் "இராமா?" என்று பக்தியுடன் அழைத்து நாம சங்கீர்த்தனம் செய்வார். தன்னை தண்டித்த நவாப்பைத் திட்ட மாட்டார். இராமபிரானைக் குறித்து "ஏப்ரபோ! நான் செய்த பாவத்திற்கு இன்னும் அனுபவிக்கவேண்டியதண்டனை பாக்கியிருக்கிறதா? இதுவரை அனுபவித்தது போதாதா? உன்கருணை காட்ட இன்னும் சமயம் வரவில்லையா? என்றுபொருள் படுப்படியான அனேகப் பாடல்களைப்பாடி மனதைத்திருப்தி செய்து கொள்வார். அவருக்குக் கஷ்டம் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க பக்தியும் பண்பாடும் பொறுமையும் அதிகரித்து வந்தது.

ஒரு நாள் காலையில் ரொம்பவும் பொறுக்க முடியாமல் அடித்துவிட்டார்கள் ஏவலாளிகள். கட்டுகளை அவிழ்த்து விட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். மாலை நேரம் வரும்வரையிலும் கோபன்னுவுக்கு நினைவு திரும்பவேயில்லை. உடனே மாலையில் அடிப்பதற்காக வந்து விட்டார்கள் என்ன செய்வார்களோ! ஆனால் அரசனுடைய பணியாளிகள் அரசுகட்டளையை நிறைவேற்றித்தானே ஆகவேண்டும் ஸ்மரனையற்ற கோபன்னுவைத் தூக்கி, நிறுத்தி, கட்டுகளையெல்லாம் கட்டி, மறுபடியும் தாங்க முடியாமல் அடித்துவிட்டார்கள். வழக்கம்போல் கட்டுகளை அவிழ்த்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். இரவு நெடுநேரம் கோபன்னுவுக்கு நினைவு வரவில்லை. பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நினைவு வந்தது. "அப்பா இராமா? நீ எங்கிருக்கிறாய். நான் படும் கஷ்டம் உனக்குப்பலப்படவில்லையா? அல்லது நான் இன்னும் அனுபவிக்க வேண்டியது பாக்கியிருக்கிறதா? என்மீது கருணை காட்ட இன்னும் சமயம் வரவில்லையா? என் றெல்லாம் பொருள் படும் படியாக "ஏடனுன்னோடோ" முதலிய சிறந்த பாடல்களையெல்லாம் பாடி இராமனைத்துதித்தார்.

ஆனால் அன்றையதினம் அடி மிகவுப் பலம். தாங்க முடியாமல் துவண்டு துவண்டு விழுந்தார் கோபன்னு. நினைவு வந்

ததும் 'ஏனப்பா இன்னும் என் பேரில் தயவில்லை? நான் பட்ட
கஷ்டம் போதாதா? இதை யெல்லாம் பார்த்தும் இன்னும் என்
பால் இரங்கவேண்டிய வேளை வரவில்லையா? அப்பா இராமா?
என்னால் பொறுக்க முடியவில்லையாப்பா எல்லை நீதிய தண்டனை
கிடைத்து விட்டதப்பா கிருபை கூர்ந்து என்னை யாட்கொண்
டருளப்பா' என்றெல்லாம் பொருள்படுப்படி "ஏடிகிதயரர்துரா"
என்று மனமுருகப்பாடினார். உடனே இராமனும் இலக்குவனும்
ராணுவ வீரர்கள் போல் வேடந்தரித்து நவாபின் அந்தப்புரம்
சென்று, தூங்குகின்ற தவாப்பை எழுப்பி "நாங்கள் கோபன்னா
என்கிற ராமதாசரின் தாசர்கள் தங்களுக்குச் சேரவேண்டிய
பணத்தை வட்டியுடன் கொடுக்கீளும் பெற்றுக்கொண்டு
ரசீது கொடுங்கள்" என்றார்கள். ஆனால் சர்வேசுவரனைக் கண்ட
நவாப் பணத்தையா எண்ணுவான். மாட்ட வேமாட்டான்.
உடனே எழுந்து கண்ணுங் கண்ணீருமாய் சிறைச்சாலைக்கு
வீரைந்தான். காவலாளிகளை யெல்லாம் தாண்டி கோபன்னாவை
அடைந்து சாஷ்டாங்கமாய் வணங்கி மன்னிப்புக் கேட்டுக்
கொண்டான் கோபன்னாவைத் தனது தோளில் தூக்கிக்
கொண்டுவந்து தன் படுக்கையில் படுக்கவைத்து தனது பட்ட
மகிஷிகளைக் கொண்டும் பணிவிடை செய்தான் அன்று
முதல் கோபன்னாவுக்கு இராமதாசர் என்று பெயர். இராமனை
வழிபட்டு ஏராளமான கீர்த்தனைகளை "பத்ராசலராமதாசர்"
என்று அங்கிதமிட்டுப் பாடியுள்ளார் (இவருடைய வரலாறு
பின்னர் ஸாஹித்திய கர்த்தாக்கள் வரலாறு என்ற தலைங்கத்
தில் விஸ்தாரமாகப் பெறப்படும்)

இராமலக்ஷணம் : — 22-வது மேளகர்த்தாவாகிய கரகரப்
பிரியாவில் பிறந்ததென்றும் 20-வது மேளகர்த்தாவாகிய நடபை
ரவியில் பிறந்ததென்றும் அபிப்பிராய பேதம் இருந்துவருகிறது.
ஆனால் நடபைரவியில் பிறந்தது ஆரோசையில் சதுஸ்ருதிதை
வதமும் அமரோசையில் சுத்தத் தைவதமும் உண்டு. சரிமபதச்
சந்திதபமகரிசு என்ற ஆரோசை - அமரோசையையுடையது;
வேங்கடமகி இதை 20-வது மேளத்தில் ஜன்யம் என்றும் ஆரோ
சையில் க. நி இல்லையென்றும் கூறுகிறார். கோவிந்ததீக்ஷிதர்
இதை சுத்த மேளம் என்று கருதுகிறார் அஹோபலரின் அபிப்
பிராயப்படி கோமளரி, பூர்வக, கோமளத, பூர்வநி முதலிய
கரங்கள் இந்த இராகத்திற்குண்டு. சோகரசத்திற்காகவும்
உருக்கமாகப்பாடுவதற்காகவும் இந்த இராகத்தை நூலாசிரி
யர்கள் வகுத்துள்ளனர். பகலில் மூன்று மணிக்குப் பிறகு பாட
வேண்டிய இராகம்.

சுரசாகித்தியம் - முகாரி - சாபுதாளம்.

1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0
3	2	2	3	2	2	3	2	2	3	2	2

பல்லவி

1 சரி மர் மா பபா பநி நிததா சா, ச்நிதா பர பா, பமகரி நிகசா
ஏ டி கி தய ரா து ரா நர பை ன நீ கு

2 சரிகாசா
... .. ரா

3 — சரிகரிகச
... .. ரா

4 சரிமகரி
... .. ரா

5 மபதபமா
... .. இ

6 மபதாபம கரிகச
... .. நீ கு

மப பமகரி கரி சரிமகரிசா பா, பமகரி நிக சா
ஏ டி கி தய ராது ரா ஓ ரா மா

அனுபல்லவி

பத சர் ச்நிதா ச்ச்நிதா சா சா , க்ரி சர் சா சா,சர், நி நிததா
ஏ டி கி தய ரா து தேடி கர் ம மோ கா னி

2 , பத சர் சர் ரிர் ரிக் ரிசர்
ஏ டி கி தய ரா து

3 பங்கா ரி
... .. ரா து

4 தசரிகரி ச்நிதா
... .. கா னி

பத சர் சர் நீ, தச்நித தப . ரிம பா தப மகரி சரிரிம கரிசா
மாடி மா டி கி வே ட நே டி கி நா பை னி

2 பத சரிமாக்கரி சா தசர்கரிசநி ரிசநித தப

மாடி மா டி கி வே ட

சரணம்

ரிம பா தப மகரி சரிரிம கரிசா , சரி மா , ம பாநி நித பா
தோ சி லொக் கிதி நீ கு ஓ ரா ம ரா ம

ரிம பா தப மகரி சரிரிம கரிசா
தோ ச மெல்ல போ கு

(மற்றவை அனுபல்லவி போன்றவை)

—: வாய்வு தூணம் :—

மலச்சிக்கல், மலக்கட்டு, உஷ்ண பித்த வாய்வு,
கைகால், இடுப்பு வலி, வயிற்று வலிகட்குச் சிறந்தது
(பத்தியமில்லை) 150 கிராம் டின் ரு. 4—00

—: வீரகேசரி மாத்தினா :—

ஜீவசக்தி கனவிலும், சிறு நீரிலும் வெளியாவதைக்
கட்டுப்படுத்தி நாடி நரம்புகளுக்கு வலுவும், உறுப்புக்கு
உறுதியும், இழந்த சக்தியும் நீடித்த சக்தியும் அளிக்கும்
(பத்தியமில்லை) 100 பில்ஸ் ரு. 25; 50 க்கு ரு. 13; 24 க்கு ரு. 7
(மெழுகு ரு. 4)

தேவைக்கு எழுதவும் :— (பார்ஸல் சார்ச்சு தனி)

பண்டிட் : S. V. R. கண்டர் சன்ஸ் RIMP

தம்மண்ணசெட்டி ரோடு, அரிசிப்பாளையம், சேலம்-9

நேரில் பெற :— (1) அமிர்தலால் அன் கோ. 146,
நைனியப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை. (2) ராஜா
மெடிக்கல் ஹால் தர்மராஜா கோவில்தெரு, பெங்களூர்
கண்ட் (3) வல்லாராம் நாடார் அன் சன்ஸ், 188-A,
தாராவி ரோடு, பம்பாய்-17 (4) சொக்கநாதம் செட்டி
யார், மருந்துக்கடை, திருப்பாப்புவூர் (5) ஆத்ம
ஜோதி நிலையம், நாவலப் பிட்டி (சிலோன்)

இசைக்கலைச் சொற்கள்

Technical Terms

எல்லா மொழிகளிலும் விஞ்ஞானக்கலைகளிலுள்ள நுட்பங்களை விளக்க, பிரத்தியேகமான கலைச்சொற்கள் வழக்கத்திலிருக்கின்றன. இவ்வாறு உள்ள சொற்கள் தேவையான விளக்கம் அளிக்கவில்லையென்றால் புதிய சொற்கள் உற்பத்தி (Coin) செய்யப்படுகின்றன. அதாவது தேவையான பொருள் விளங்குவதற்காக நூதனச் சொற்கள் உண்டாக்கப்படுகின்றன இசைக்கலைக்கென்றே தனிப்பட்ட கலைச்சொற்களிருக்கின்றன; அவைகள் குறிப்பான பொருள்களையளிக்கும். இசைக்கலைத் தேர்வுகளில் examinations) இசைச்சொற்களின் விளக்கம் கேட்கப்படுகின்றது. எனவே இசைத் தேர்வுகளுக்குச் செல்லும் மக்களுக்குக்கலைச் சொல் விளக்கம் பயன்படும். அவர்கட்கென்றே இக்கட்டுரைத் தொடர் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது இம் மாத மலர்களைப் பெரிதும் பயன்படுத்துவரென நம்புகிறேன்.

இதுவரை நான்கு மாதமலர்களும் ஒரு அறிமுக மலரும் ஆக ஐந்து மலர்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றிலும் "சிலப்பதிகாரத்தி" லுள்ள இசை நுட்பங்களை விளக்கி வந்திருக்கிறேன் சிலப்பதிகாரத்தின் கண்ணுள்ள கலைச்சொற்கள் உரையாசிரியர்களால் நன்கு விளக்கம் செய்யப்பட வில்லை என்பதைக் கலையார்வங்கொண்ட தேவர்கள் நன்குணர்வார்கள், எனவே தற்காலத்திய இசைச்சொற்களுக்குச் சிலப்பதிகாரச் சொற்கள் எப்படி பயனளிக்கின்றன என்பதைத்தான் இம்மாத மலர் மூலமாக விளக்க முன்வந்துள்ளேன் இவ்விடத்தில் ஓர் சிறிய உதாரணம்: தேவாரம் என்ற சொல்லைச் சிவநேசச் செல்வர்கள் யாவருமறிவர். அதற்குக் கடவுள் பேரில் பாமாலை என்ற விளக்கத்தைத்தானளித்துள்ளனர் விரிவுரையாளர்கள் ஆனால் தேவாரம் என்ற சொல்லை ஓர் இசைக்கலைச்சொல். கடவுள் பேரில் வார நடையில் (middle degree of speed) அதாவது தற்கால ரீதியில் மத்தியம் கால நடையில்

அனமந்த துதிப்பாடல் என்றுதான் இசை முறையில் பொருள் படுத்தவேண்டும். தேவாரப்பாடல்கள் யாவும் வாரநடையிலேயேயமைந்தவை யென்பதில் யாதொரு ஐயப்பாடுமில்லை. ஒருசமயம் கோவை அரசியல்கலைக் கல்லூரித் தமிழ் விரிவுரை யாளரொருவரிடம் இவ்வாறு நான் விளக்கம் கொடுத்தபொழுது, இதை அவர் பெரிதும் ரசித்ததுடன் இம்மாதிரியே எல்லா இசைக்கலைச் சொற்களையும் விளக்கவேண்டுமென்று பணித்தார்கள் அப்பணியை மேற்கொண்டுதான் சிலப்பதிகார இசை நுட்பங்களை விளக்க முயன்று இம்மாத வெளியீடுகளில் பிரசுரம் செய்து வருகிறேன் சங்கநூல்களிலும். சிலப்பதிகாரம், பரிபாடல், பத்துப்பாட்டு, பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை சிறுபாணாற்றுப்படை மலைபடுகடாம் முதலியவற்றிலுமுள்ள கலைச்சொற்கள் ‘‘தமிழிசை’’ மாதவெளியீடுகளில் தொடர்ந்து விளக்கம் பெற்று வரும். தூயதமிழிலும் தீந்தமிழிசையிலுமாவ் முள்ளவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் நீண்டகாலமாகப் பலவித இசைக்கலைச் சொற்கள் வழக்கத்திலிருந்து வருகின்றன சில தமிழ் மொழிக்கே தனிமையாகவுள்ளது; மற்றும் சில மற்ற மொழிகளிலிருந்து இவண் வந்து நிலவிவருகின்றன. எது உயர்வு, எது தாழ்வு என்ற குறுகிய மனப்பான்மையோடு ஆராயாமல், தற்காலம் வழக்கிலுள்ள எல்லாக்கலைச் சொற்களும் விளக்கப்படும். இது சம்பந்தமாக பாரத நாட்டிலுள்ள நூல்நிலையங்களில் பதுங்கிக் கிடக்கும் மூல ஏடுகளையும் (original manuscripts), அச்ச மூலம் வெளிவந்துள்ள நூல்களையும் பிறவற்றையும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்; மேலும் அயல்நாடுகளில் கிடைக்கும் நூல்களையும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். உதாரணம்: ஒரு சமயம் இந்திய சங்கீதத்திற்கும் இஸ்லாமிய சங்கீதத்திற்குமுள்ள தொடர்பைப் பற்றி ஆராய்ச்சிக்கட்டுரை (Thesis) எழுதி, ‘‘ஸங்கீதாசாரியா’’ என்ற தேர்வுப்பட்டத்தைப் பெற்றேன். இதற்காகப்படித்தாத்திலிருந்து (Bagdad) சில இஸ்லாமிய நூல்களைப்பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அது சமயம் கோவையில் கலெக்டராக இருந்த மாரிஸ் என்ற ஆங்கிலேய அறிஞர் ஆகானி (Aghani) என்ற இஸ்லாமிய மதநூலின் 13 துணர்களை (Volumes) த்தருவித்து தவிஞர். அதில் ஒரு துணரில் ‘‘சங்கரவிஜயம்’’ பற்றிய குறிப்பொன்று கிடைத்தது. ஆதிசங்கரர் மெக்காவுக்குக் காக்கையருவில் (transmigration of souls - உடுவிட்டுக் கூடுபாயுதல்) - சென்று அங்கு காபாலிலுள்ள விஷ்ணு பாதத்தை உணங்கிச் சென்றார் என்றும் அக்குறிப்புக் கூறுகிறது. இதுபற்றிச் சென்னை

தமிழிசைச்சங்கத்தின் ஆதரவில் ஆண்டுதோறும் நடக்கும் பண்ணுராய்ச்சிக்குழுவில் நானும் கலந்து கொண்டு 1960-ம் ஆண்டில் ஓர் சொற்பொழிவாற்றினேன். அச்சங்கத்தின் நிர்வாகமும் அச்சொற்பொழிவின் சாரத்தை அவர்களுடைய ஆண்டு வெளியீட்டில் பிரசுரம் செய்துள்ளது. இனி கலைச் சொற்களுக்குப்போவோம்

1. நாதம்:— சப்தத்தின் பரிணாமத்தை நாதம் என்று கூறுகிறோம். நம்மைச்சுற்றி எங்கும் காற்று நிறைந்துள்ளது இக்காற்று இல்லையேல் நாதமுமில்லை என்றே கூறலாம். உலகந்தோன்றிய பொழுதே நாதமுமேற்பட்டு விட்டது என்பது விஞ்ஞானிகளின் கருத்து. காற்றுடன் கலந்த சப்த அலைகள் தாம் கேட்கக் கூடிய தன்மையையடைந்து உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விடத்திலிருந்து நம் காதை வந்தடைகின்றன. சப்த முண்டாக்கப்படுமிடத்தில் நடக்கும் வேலை நம் காதிலுள்ள கேட்கும் நரம்புமண்டலத்திலுமேற்பட்டு மூளையையடைந்து விளக்கம் பெறுகிறது. பாடவேண்டுமானாலும் பேசவேண்டுமானாலும் நாதம் அல்லது ஒலி பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒலி ஏற்படும் விதமும் அது பரவும் விதமும் அதன் பரிணாமங்களும் ஒலி நூல்களில் விளக்கம் பெற்றுள்ளன. நாதம் உண்டாக்கப்படும் அவயவத்திலிருந்தோ இசைக் கருவியிலிருந்தோ ஒலி அலைகள் (sound waves) கிளம்பி காற்றின் துணைகொண்டு மேலே கிளம்பி (ionic atmosphere) என்று விஞ்ஞானிகள் கருதும் பரிவாகம் என்ற காற்றற்ற விண்வெளியையடைகின்றன. காற்றேறியில்லாததால் அவை கலையாமல் அங்கேயேயிருக்கும். நமது ஒலி வாங்கிகள் (receivers) துணைகொண்டு அவற்றைப் பெற்று ரஸிக்கிறோம். நாதம் திண்ம நீர்ம, நொய்மங்கள் மூலமாய்ப் (solid, liquid) பரவும்.

நாதத்தின் பெருமையைச் சிவ நேசச் செல்வர்களும் வைணவ ஆழ்வார்களும் உணர்ந்து பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றனர். வேதங்களின் மெய்ப்பொருளை நாதம் என்கிறார் திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் திருநாவுக்கரசரும் நாத மகிமையை எவ்வாறு போற்றுகிறார் பாருங்கள்!

“விண்ணே விணுதியாம் பூதமே நாதமே

வேதமே வேதாந்தமே

மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்

வித்தேயவித்தின் முளையே

கண்ணே கருத்தே யெனெண்ணே யெழுத்தே

கதிக்கான மோனவடிவே

கருதரிய சிற்சபையிலானந்த நிர்த்தமிடு

கருணாகரக்கடவுளே "

"பண்ணும் பதம் ஏழும் பலவோசைத் தமிழவையும்
உண்ணின்றதொர் சுவையும் உறுதாளத் தொலிபலவும்
மண்ணும் புனல் உயிரும் வருகாற்றும் சுடர் மூன்றும்
விண்ணும் முழுதாணிடம் வீமிழமிழலையே."

ஆலவாயண்ணல் பாணபத்திரின் விறகாளாய் வந்து வடநாட்டிப் பாண்மகன் ஏமநாதனை நாதத்தால் மயக்கி ராவோடுராவே ஓடும்படி செய்த அப்புத்ததைப் பரஞ்சோதிமுனிவர்

"சுதமகன் உடலம் எல்லாம்

காதுளான் அல்லேன் என்றான் கண்ணுளான் கானம்
கேட்டே"

என்று கூறியுள்ளார். குழல் நாதம் கேட்ட ஆனிரைகள் மேய் வதை மறந்து இசை வயம்பட்டதைப் பெரிமார்பாரும் அனைய நாயனாரும் பாடியுள்ளார்கள். நாதம் மிகவும் சிறந்த சக்திவாய்ந்தது.

நாதம் இருவகைப்படும் - சப்தம் (noise) இன்னிசை (melody) சாதாரணமாகப் பேசும்பொழுது ஒழுங்கான இடை வெளி, அதிர்வு (vibration) அமைப்புள்ள ஒலிகளை நாம் உபயோகிப்பதில்லை: எனவே அதைச் சத்தம் என்று கூறுகிறோம். ஆனால் இசையான ஒலியையெழுப்பும்பொழுதோ, ஒழுங்கு, சீர்பட்ட அதிர்வு, முறை, கணிதம் இவைகட்குட்பட்ட நாதம் அமைவதில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருக்கிறோம். இனிமையுள்ள சங்கீதத்திற்கு (melodic music) சப்தங்களின் சுருதியோ, அதன் ஏற்றத்தாழ்வோ, அல்லது சங்கதிகளின் வேறுபாடுகளோ காரணம் என்று உணரலாம். ஒலியின் சுருதிகளைத் தொடர்ந்து மாற்றாமல் படிப்படியாக மாற்றுகிறோம்; இந்தப்படிக்கட்டுகள் தான் ஸ்வரஸ்தானங்கள் என்று கூறப்படுகின்றன (இவை பின்னர் தனிக்கட்டுரையாக விளக்கம் பெறும்.) படிப்படியாக ஏறியிறங்கும் சுருதிகளடங்கிய படிக்கட்டை ஆரோசை - அமரோசை கொண்ட கிரமத்தைத்தான் (musical scale) அல்லது பூர்ண இராகம் என்கிறோம். ஒரு சுருதிக்கும் அதனடுத்த சுருதிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை இடைவெளி (interval) என்கிறோம். அவற்றில் (major scale, minor scale) என்ற இருபாகுபாடுகள் உண்டு; அவைபின்னர் இராக விளக்கத்தில் விவரிக்கப்படும்.

நாதம், கேட்கக்கூடிய ஒலி. கேளாத ஒலி என்று மறுபடியும் இரு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது ஒருவர் பாடும் பொழுது கேட்கிறோம். வாத்தியங்களில் இசை வாசிக்கப்படும் பொழுது கேட்கிறோம்; அல்லது இவற்றை ரேடியோ மூலமோ, டேப்ரிகார்டர் மூலமோ கேட்கிறோம் இவையெல்லாம் கேட்கக்கூடிய ஒலியாகும். இவற்றின் சுருதிகளின் கதி ஒன்றாகவே யிருக்கும். தற்கால ஒலியாராய்ச்சி நூதனக் கருத்துக்களை அளித்துள்ளது. கடால் சில குறிப்பான ஒலிகளைத்தான் கேட்கக்கூடும்; கேட்கமுடியுமா, மிகவும் குறைந்த எல்லையையுடைய ஒலியையோ, மிகவும் அதிகமான எல்லையையுடைய ஒலியையோ கேட்க முடியாது. இத்தகைய கேளாத ஒலிக்கற்பனையால் நீக்கப்பட்டுள்ளது. கேளாத ஒலி மேக்-ரித்த ஒலி (ultra-sonics), அதிகப்பட்ட ஒலி (super-sonics), மிகவும் தாழ்ந்த ஒலி (infra-sonics) என்றெல்லாம் தற்காலக் கருதப்படுகிறது. இவற்றின் துணை கொண்டு அசாத்தியமானவற்றைச் சாதித்து வருகின்றனர். இவ்வதப்பற்றிய விளக்கம் 'தமிழிசை' ஸெப்டெம்பர் மலர்பக்கம் 10 முதல் 12 வரை 'ஒலியின் நவீன சாதனையென்ற தலைப்பங்கத்தின் கீழ் விளக்கப்பட்டிருப்பதை நேயர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறோம்.)

(தொடரும்)

தந்தி : "அங்குதம்"

போன் : 26006

P. O. NO. 1382

தி ஆரிய வைத்திய பார்மஸி (கோயமுத்தூர்) லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ் : 366 திருச்சி ரோடு கோயமுத்தூர்-18
(உண்மையான ஆயுர்வேத மருந்துகளுக்கும்
சிகிச்சைகளுக்கும் சிறந்த இடம்)

கோயமுத்தூர் கிளை :

ரயில்வே ஐங்ஷனுக்கு எதிரில் கோயமுத்தூர்-18

மற்ற கிளைகள் :

புது டில்லி-5, மதராஸ்-14, கள்ளிக்கோட்டை-1,
கள்ளிக்கோட்டை-2, திருச்சூர்-1, எர்ணாகுளம்,
கொச்சின்-1, பாலக்காடு பொன்னூர், கண்ணனூர்,
ஆலத்தூர், கஞ்சிக்கோடு.

பாக்டரி :

நர்ஸிங் ஹோம் :

கஞ்சிக்கோடு (போன் : 2)
கேரளா.

ராமநாதபுரம்
திருச்சி ரோடு, கோவை-18,
(போன் : 22194)

ஆரியவைத்தியன் :

P. V. ராமவாரியர்

பிரதம வைத்தியர் & மானேஜிங் டைரக்டர்

இசைத்துணுக்குகள்

தவில் வீரபத்திரபிள்ளை

நாகசுர உலகில் தவில் வீரபத்திர பிள்ளையைத் தெரியாதவர் கள் இருக்கமுடியாது. தவில் வாசிப்பதில் இணையற்றவர். காலஞ் சென்ற நீடாமங்கலம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையின் மாமனாகும் ஆதி குருவுமாவார். எனது குருநாதர்களில் ஒருவருமாவார். தமிழ், வடமொழி, தெலுங்கு முதலிய மொழிகளில் சிறந்த பாண்டித்திய முள்ளவர். திருவையாற்றில் கியாதியுடன் வாழ்ந்து சமாதியடைந்த சங்கீத மும்மணிகளில் ஒருவராகிய தியாகபரம்மத்தை நேரில் காணும் பாக்கியம் பெற்றவர் அன்னாருக்கு நாரதரால் அளிக்கப் பட்டதாசக் கருதப்படும் "சுரார்ணவம்" என்ற இசை நூலைப் படித்து ஆராய்ச்சியும் செய்தவர். அதன் சுலோகங்களை விரிவாகச் சொல்லித் தெள்ளிய விளக்கத்தை எனக்களித்தவராவார். இசைக் கலையுலகில் சிறந்த மேதையுமாவார். நாகசுரத்தில் பேரும் புகழுமாக வாழ்ந்த உரையூர் முத்துவீரஸ்வாமி, அவர் மகன் பல்லவிக்களஞ்சியம் கோபாலஸ்வாமி, திருமருகல் நடேசன், திருவையாறு ஸ்வாமிநாதன் போன்ற நாகசுர மேதைகளுக்குத்தனில் வாசித்து க்யாதி பெற்றவர்.

தஞ்சை ஜில்லா அய்யம்பேட்டைக்கு அண்மையிலுள்ள பசுபதி கோயில் என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார் வீரபத்திரபிள்ளை. அதிபால்யத்திலேயே தனில் வாசிப்பதில் ஈடுபட்டார் அக் காலத்தில் சாஸ்திரம், சம்பிரதாயம் அனுபவம், ஆகியவற்றில் தலைசிறந்த மேதைகளிடம் தனில் கற்றுகொள்ளும் வாய்ப்பு பிள்ளையவர்களுக்கிருந்தது. இயற்கையிலேயே மேதானிலாசம் பரிபூர்ணமாயுள்ளவர் தனில் வாசிப்பதோ இவரது குலவிதையு மாளும். எனவே இது இவருக்குக் கல்லாமலே பாகம்படும் வித்தை. ஆனால் சிறந்த மேதைகளிடம் கற்றுகொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைத் திருந்தபடியால் பிள்ளையவர்களின் ஞானபக்குவத்தைப் பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ! ஈடுமினையுமற்ற வித்துவான் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

உறையூர் முத்துவீரஸ்வாமிக்கும் பல்லவிக்களஞ்சியம் கேட்பாலஸ்வாமிக்கும் இவர் தனில் வாசித்துள்ளதைப் பற்றிச் சென்ற மாத மலரில் “கோபாலசாமி” என்ற தலையங்கத்தின் கீழ் எழுதியுள்ளேன். நுட்பமான தாளங்களில் விசேஷப் பயிற்சியும் அனுபவமுமுள்ளவர். எவ்வளவு பெரிய நாகசுரவித்வான் வந்தாலும் சமாளித்து வாசித்துப் புகழடையக் கூடிய ஆற்றலும் ஞானமும் படைத்தவரென்பது மிகையாகாது. இவர் காலத்திலேயே இவரையும் விடப் பேர் பெற்ற அம்மாபேட்டை பக்கிரியா பிள்ளை என்ற தனில் மேதையுமிருந்தார். இவரிடம் தனில் கற்றுக் கொண்டு, இவருக்கு மாப்பிள்ளையுமாகிய காலஞ்சென்ற மீனாகுதிசுந்தரம்பிள்ளை அம்மாபேட்டை பக்கிரியா பிள்ளையிடம்தான் விவகாரமான தனில் நயங்களை கற்றுக்கொண்டார். பக்கிரியாபிள்ளை ஒருவந்தத்தில் மேம்பட்டவர்; வீரபத்திரபிள்ளை இன்னொரு விதத்தில் மேம்பட்டவர் இருவரும் பெரியவர்களே. வீரபத்திரபிள்ளைக்கு அக்காலத்தில் வருமானவரி விதிக்க அரசாங்கம் முற்பட்டது என்றால் பாருங்களேன் அவரது புகழையும் வருமானத்தையும்!

பிள்ளையவர்களின் வாழ்க்கை முழுவதும் சுவையுள்ள இனிய சம்பவங்கள் நிறைந்தவை. அவையெல்லாவற்றையும் எழுதுவதென்றால் அது அனனாகுகாக எழுதப்படவேண்டிய தனி நூலாகும். எனவே சில முக்கிய சம்பவங்களை மாதத்திரம் இவண் குறிப்போம் ஒரு சமயம் ஓர் பெரிய விதவத் சபை குழுமியிருந்தது. நாகசுர வித்வான்களில் தலைசிறந்தவர்களெல்லோரும் வந்திருந்தனர். தனில் விதவான்களில் புகழ்பெற்ற வீரபத்திரபிள்ளை, பக்கிரியாபிள்ளை ஆடுதுறை சேஷபிள்ளை முதலியவர்களும் வந்திருந்தனர். இசையுலகிலேயே நிகரற்ற மேதையென்றும் தியாகப் பிரம்மத்தினாலேயே போற்றப்பட்டவருமான மகாவைத்தியநாதையர் அவ்விதவத் சபைக்குத் தலைமை தாங்கினார். தனில் வித்வான்கள் தனிப்பட்ட முறையில் வாசித்து அவரவர்களின் திறமையைக் காட்டவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்தது. மகாவைத்தியநாதையர்வர்கள் 128 அட்சரமுள்ள ஸிம்மநந்தனம் என்னும் தாளத்திற்குத் தனியாவர்த்தனம் வாசிக்க வேண்டுமென்று பணித்தார்கள். வீரபத்திரபிள்ளை, பக்கிரியாபிள்ளை ஆகிய இருவரையும் தனிர மற்றவர்கள் பின்வாங்கி விட்டார்கள். கொஞ்ச நேரந்தான் பக்கிரியாவர்களும் வாசித்து விட்டு ஓய்ந்துவிட்டார்கள். வீரபத்திரபிள்ளை மாதத்திரம் தனியாகவே ஷை தாளத்திற்குத் தனியாவர்த்தனம் வாசித்து மகாவைத்தியநாதையரவர்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டார். மைசூர் சமஸ்தானத்தில் ஸிம்மநந்தன தாளத்திற்குப் பிள்ளையவர்கள் தனியாவர்த்தனம் வாசித்து விருதுகள் பல பெற்றுள்ளார். அவற்றில் ஒரு தனில் பரிசாக அளிக்கப்பட்டது. அந்தத் தவுலின் போர்வையில்

இரு சிங்கங்களை வரையப்பட்டு அவற்றின் கண்களில் சிறிய வைரக்கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. தனில் வாசிப்பதற்கு தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட ஓர் கழியும் அளிக்கப்பட்டது. இக்களில் அவர்களுடைய குடும்பத்தில் இன்றும் உளது. இசைச் சரித்திர வரலாற்றிலேயே ஸிம்மநந்தன் தாளத்திற்குத் தனியாவர்த்தனம் வாசித்துப் புகழும் விருதுகளும் பெற்றவர் வீரபத்திரபிள்ளை ஒருவரேயாவர்.

பிள்ளையவர்களின் புகழோங்கிய காலத்தில் அவரது மகளுக்குத் திருமணம் செய்யவேண்டியிருந்தது. அக்காலத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள திருவிடமருதூர், கூறைநாடு முதலிய ஊர்களில் பிரபல நாகசா-தனில் வித்வான்கள் இருந்து வந்தனர். அவர்களில் யாராவது ஒருவருக்குப் பிள்ளையவர்கள் பெண்ணைக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் நீடாமங்கலம் மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளைக்குப் பெண்ணைக் கொடுக்க பிள்ளையவர்கள் முடிவெடுத்து விட்டார்கள். திருவிடமருதூர்க்காரர்கள் இதைப் பெரிதும் ஆட்சேபித்தனர். ஆனால் பிள்ளையவர்கள் ஓர் தனில் போட்டியையே ஏற்படுத்தி விட்டார்கள். அதுசமயம் இளைஞரான மீனாக்ஷிசுந்தரத்துடன் ஒருவராலும் போட்டியிட இயலவில்லை. எனவே எல்லோருடைய சம்மதத்தின் பேரில் மீனாக்ஷிசுந்தரம், வீரபத்திரபிள்ளையின் மாப்பிள்ளையானார். ஆனால் சீக்கிரத்திலேயே அப்பெண்மணி இம்மண்ணுலகை நீக்கவே, வீரபத்திரபிள்ளையின் இரண்டாவது பெண்ணையும் மீனாக்ஷிசுந்தரத்திற்கே திருமணம் செய்து கொடுத்தார். இம்மாதிரி வாழ்க்கை சம்பவங்கள் கணக்கில்லடங்கா

இனி, பிள்ளையவர்களின் கலைச்சிறப்பையும் வாசிப்பு மகிமையையும் சுற்று கவனிப்போம். லயத்தில் பிள்ளையவர்கள் இணையற்றவர்கள். காலப் பிரமாண சுத்தமும் விரல் வேலைகளின் ஸ்பஷ்டமும் கல்பனையின் மாண்பும் நுட்ப தாளங்களின் நுண்ணறிவும் ஐதிபேத விளக்கமும் தீர்மானங்களின் அனுலோமப் பிரதிலோமங்களும் கைநாதத்தெளிவும் அவரிடத்தில்தான் காணமுடியுமேயல்லாது வேறு எவரிடமும் காணமுடியாது. தனில் வாசிக்கும் கழியை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தாமல் எல்லாவிதமான வேலைப்பாடுகளையும் வெகு திறமையுடன் வலந்தரையிலேயே அடக்கி மிருதங்கம் போல் மிகவும் இனிமையாக வாசிக்கும் ஓர் தனிப்பாணியை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இதைப் பின்பற்றி இவரது மாப்பிள்ளையாகிய மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களும் இத்துறையில் சிறந்த திறமைபையும் புலமையையும் காட்டி அவரும் இத்துறையில் இணையற்றவராய் விளங்கினார். இன்றையதினம் தமிழகத்தில் தனில்

வாசிப்பவர்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மர் மீனாக்கிசந்தரம்பிள்ளையவர்களின் மாணாக்கர்களே. தனிலில் நல்ல நாதம் ஏற்படுவதற்காகப் பிள்ளையவர்களின் வார்க்கட்டே தனி. மீனாக்கிசந்தரம்பிள்ளைகூட மாமனாரிடம்தான் தனில் வார் கட்டிக் கொள்வார் ஆனால் மாமனாருக்குப் பக்ஷவாதம் ஏற்பட்டு விரல்கள் ஸ்வாதீனமில்லாமல் போகவே, கூறை நாட்டில் தனில் கட்ட ஏற்பாடு செய்துகொண்டார்.

பிள்ளையவர்கள் விரலினால் செய்யும் வேலை மனித இயல்புக்கு அப்பாற்பட்டதென்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. படுவேகமாய், ஸ்பஷ்டமாய் இலக்கணம் வழுவாது விரவுவது ஓர் உலக அற்புதமென்றே சொல்லலாம் (one of the wonders of the world) அய்யம்பேட்டையில் தஞ்சை மகாராஷ்டிர மன்னர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சோராபாய் என்ற மாது ஓர் இராமன் கோயில் கட்டியுள்ளார்கள். அது காலக்கிரமத்தில் மன்னர்களின் பராமரிப்பிலிருந்து அநநிலைப் பாதுகாப்பி லாகாவிட சேர்ந்து விட்டது. வீரபத்திரபிள்ளையும் அவர்களின் சந்ததியார்களும் அக்கோயிலில் இசைச்சேவகம் (லாவணம்) செய்வது முறை. அங்கு நடக்கும் பிரம்மோற்சவத்தில் நான்காம் திருவிழாவன்று கருடசேவை பிரசித்தமானது. இராமன் கருடன்மீது ஏறி பவனி வருவது கண்கொளக்கூட்சியாகும். அது சமயம் சிறந்த நாகசுர வித்வான்கள் வாசிப்பர். பக்ஷவாதத்தினால், பிள்ளையவர்கள் நிற்க முடியாது; விரல்களையசைத்துத்தனில் வாசிக்க முடியாது. இருந்த போதிலும் பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணவேண்டுமென்ற அன்புப் பெருக்கெடுத்துத் தனிலை உடம்பிலேந்தி. சுவற்றில் சாய்ந்துகொண்டு மெதுவாக வாசித்துவருவார் பிள்ளையவர்கள். மீனாக்கிசந்தரம் போன்றவர்கள் அப்படியே பிள்ளையவர்களின் வாசிப்பில் ஸயித்து மெய்மறந்து ஆனந்தக்கடலில் ஆழ்ந்துவிடுவர் பக்ஷவாதத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட விரல்கள் ஸ்வாதீனத்திலில்லாமலிருக்கும் பொழுதே இவ்வளவு அற்புதமாக வாசித்தார்களேயானால் கைவிரல்கள் ஸ்வாதீனமாயிருந்த காலத்தில் எப்பேற்பட்ட வேலைகள் செய்திருப்பார் என்பதைச் சிந்தித்துப்பாருங்கள்!

பிள்ளையவர்களின் மாணாக்கர்களுள் மணி அய்யர் என்பவர் ஒருவருண்டு; அவர் மிருதங்கம் கற்றுக்கொண்டார். நல்ல வாசிப்பும் ஞானமுமிருந்தும் சபைக்காழைபினால் அவரது வித்தை பரிமளிக்காமல் போயிற்று. அவருடைய திருமண நிகழ்ச்சியில் பத்து ஜாத நாகசுரக்காரர்களும் இருபது தனில் வாசிப்பவர்களும் கலந்துகொண்டனர். அவர்களில் வீரபத்திரபிள்ளை, மீனாக்கி

சுந்தரம் பிள்ளை, கோடையிடி அங்கப்பபிள்ளை, ஆடுதுறை சேஷ பிள்ளை, திருக்கடையூர் இராமசாமிபிள்ளை, திருச்செங்காட்டாங்குடி உருத்திராபதிபிள்ளை ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள் நாகசுர இசைக்கு நடுவில் தனித்தனில் வாசிக்கும் பொழுது ஒவ்வொருவரும் அவரவரது திறமையைக்காட்டினார்கள். வீரபத்திரபிள்ளையின் வாசிப்பின் சிறப்பே தனிப்பட்டது. விரலு ஸ்வாதீனமில்லாதிருந்தும் பிள்ளையவர்களின் வாசிப்பு இணையற்றதாயிருந்தது.

சுமார் முப்பத்துமூன்று ஆண்டுகட்கு முன்பு (1935) சிறிது காலம் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார் வைத்திய சிகிச்சையையும் மீறிவிட்டது அவரது உடல்நோய்; வயதும் முதிர்ந்து விட்டது. பிறந்தவன் இறக்கவேண்டியது தானே என்ற நிபந்திபிருந்தாலும் பிள்ளை பவர்களின் பிரிவு இசையுலகிற்கே நடு செய்பமுடியாத பெரும் நஷ்டமாகும். நுட்பமானவற்றை வாசித்துக்காட்டுவதிலும் போதிப்பதிலும் ஒருங்கே திறமை வாய்ந்தவர். பன்மொழிப்புலமையும் பெரியோர்களின் கேள்வியும் பழக்கமும் இருந்த பிள்ளையவர்கள் இன்னும் கொஞ்ச காலம் இருந்திருந்தார்களேயானால் மாணாக்கர்களுக்கு அதிநுட்ப இரகசியங்களை யெல்லாம் போதித்திருந்திருப்பார்.

“ தமிழிசை ”

இசைத்தமிழ்த்திங்களேடு. தமிழகத்தின் தலைசிறந்த இசை மாதவெளியீடு இது ஒன்றே. ஏன் பாரத நாட்டிலேயே இசைத்திங்களேடு இது ஒன்றேதான். சிலப்பதிகார இசை, மிடற்றுப் பயிற்சி, நுண்பதங்கள், கலைச்சொற்கள் முதலியவற்றின் விளக்கம், இசைப் பெருமக்களின் வரலாறு, சாகித்திய வளர்ச்சி, ஒலி விளக்கம், இசைக் கருவிகளின் வரலாறு, ஆண்டாளின் அன்பளிப்பு, சமய குரவர்களின் இசைக் கருவூலம், சிறந்த பாடல்களின் சுரசாகித்தியம் முதலிய சிறந்த கட்டுரைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள இசைக்கருவூலம். இன்னும் இவைபோன்ற சுவையுள்ள இசைப் பகுதிகள் தொடர்ந்துவரும்.

ஆயுள் சந்தா ரூ. 100

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 9

தனிப்பிரதி 75 காசு.

ஸௌந்தர்யலஹரீ-ஸ்ரீ வித்யாதத்துவம்

“அழகுக் கடல் வெள்ளம்” என்ற ஸ்ரீ வித்யா நூல் தரிபுர சுந்தரியைக் குறித்து சங்கரபகவத்பாதாளாலியற்றப்பட்ட தோத்திரமாகும். உபாசனா மார்க்கமாகப் பல யந்திரங்களையும், சக்கரங்களையும் கொண்டு ஆகம முறைப்படி சக்தி பூஜையை விளக்கும் சிறந்த மார்க்கமாகும். உலகத்தையே படைக்கும் சக்தியை (Creative Energy) ஆதிபராசகதி என்று ஸ்ரீ வித்யா மார்க்கம் வகுக்கின்றது. வேதாங்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. ஆதிசங்கர பகவத்பாதாளே ஈசுவராம்சமாகக் கருதப்படுகிறார். ஒரு சமயம் கைலயங்கிரிக்கு யாத்திரா முறையில் சென்றிருந்தபொழுது அங்கு சிங்காதனம் வீற்றிருந்த “ஸௌந்தர்யலஹரீ”யை எடுத்து வந்ததாகவும், வரும் வழியில் காவலாளரான நந்திகேசுவரருக்கும், சங்கர பகவத் பாதாளுக்கும் வாதம் ஏற்பட்டதன் விளைவாக முதல் 41 சுலோகங்கள்தான் சங்கரருக்குக் கிட்டியதென்றும் எஞ்சிய 59 சுலோகங்களைத் தாமேசெய்து “ஸௌந்தர்யலஹரீ”யைப் பூர்த்தி செய்துள்ளார் என்பதும் வரலாற்றுச் செய்தியாகும். (சங்கரருக்கும், நந்திபகவானுக்கும் நடந்த சம்வாதத்தை இவண் விளக்கினால் விரியும்.) முதல் 41 சுலோகங்களுக்கு “ஆனந்தலஹரீ” என்று பெயர். எனவே இந்த நூல் இரு பாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் பாகத்தில் பரம்பொருளை அடையும் விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. யோக மார்க்கத்தில் முதிர்ந்த நிர்விகல்பசமாதி இங்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றய பாகத்தில் ஜீவாத்மா பரம்பொருளுடன் ஐக்கியமாவதுபற்றி விளக்கம் கிடைக்கின்றது. பிறகு சகுணோபாசனை மூலம் நிர்குணோபாசனையை அடைவது பற்றியும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. (இக்கலைச்சொற்கள் தக்கவிடத்தில் விளக்கப்படும்) தந்திர-புராண-இதிகாச-ஆகமங்களில் விஷ்ணு, சக்தி, சிவம் முதலிய பூஜைகளும் அவற்றின் முறைகளும், அதனால் அடையும் பலன்களும் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறு விளக்கப்பட்டிருக்கிற பூஜா முறைகளில் சக்தி பூஜை முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. மனித சரீரத்தில் சிவமும், சக்தியும் சேர்ந்து பரிணமிக்கும் இடங்கள் பல உள்ளன. இவற்றின் துணை கொண்டு சக்தி பூஜை செய்வது சரீரக (internal) முறையாகும். தங்கத் தகடுகளிலும், தாமிரத் தகடுகளிலும் யந்திரங்கள் செய்து அவை

களின் துணைகொண்டு பூஜிப்பது வெளி முறை (external) யாகும் இவைகளுக்கெல்லாம் தூபம், தீபம், நைவேத்யம் முதலிய விதிகளும் உள்ளன. முதலில் கூறப்பட்டது (internal) சமய மார்க்கம் எனப்படும். பிறகு கூறப்பட்டது கௌலம் அல்லது வாம மார்க்கம் எனப்படும். சமய மார்க்கம் சுபாகம் பஞ்சகம் என்ற ஐந்து மகனீயர்களுலியற்றப் பட்ட ஸம்ஹிதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளவை. பின்னர் சொல்லப்பட்டதோ 64 தந்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள தேவீ பூஜை யாகும். இதுதான் வாம மார்க்கமாகும். சமய மார்க்கத்தில் சீரிய பலன்கள் கிட்டும்; வாம மார்க்கத்தில் கஷுத்ரம் (Kashudr) என்று சொல்லப்படுகிற மட்டதேவதைகளின் துணைகொண்டு நல்லவையுடன் கூட தீயவற்றையும் செய்வதுண்டு. சங்கரபகவத்பாதாள் போன்ற மகனீயர்கள் இவ்வாம மார்க்கத்தைக் கண்டித்து, சமய மார்க்கத்தின் சிறப்பையெடுத்து விளக்கியுள்ளார்கள். எனவே வாம மார்க்கத்தைக் கண்டித்து, சமய மார்க்கத்தின் தீயவற்றையகற்றி, சமய மார்க்கம் நல்ல பலனையே அளிக்கவல்லதாகச் செய்த பெருமை சங்கரபகவத்பாதாளையே சாரும். அதனால் தான் இந்நூல் “ஸௌந்தர்யலஹரி” என்று பெயர் பெற்றது போலும்! சங்கரபகவத்பாதாளுக்குப் பிறகு ஸ்ரீ வித்யாதத்துவத்தை லக்ஷமீதரரும், பாஸ்கர ராயரும் மகோன்னத நிலைக்குக் கொண்டு வந்தனர்.

ஸௌந்தர்யலஹரியை எழுதினவர்கள் யார் என்பது பற்றி சர்ச்சை இருந்து வருகிறது. சிலர் சங்கரபகவத்பாதாள் ஆசிரியர் என்றும், இன்னும் சிலர் பரமசிவனை ஆசிரியர் என்றும், மற்றும் சிலர் திராவிடதேசத்தரசனாகிய ப்ரவரஸேனன் ஆசிரியர் என்றும் பலதரப் பட்ட அபிப்ராயம் நிலவிவருகிறது. இதில் புகுந்தால் முடிவடைவது சிரமம்; அது நமது நோக்கமும்ல்ல. எனவே சாரமான மற்ற விவரங் களை இங்கு அளிப்போம். அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சியின் முடிவு சங்கர பகவத்பாதாளே தான் ஆசிரியர் என்பது. ஏன் அவரே பரமசிவனின் அலதாரந்தானே. அதிபாலயத்திலேயே துறவியாய்விட்டார். கடவுளின் பெயரையும், தன்னுடைய ஆசாரியரின் பெயரையும் உணர்த்து மளவில் “பஜகோவிந்தம்” என்ற துதியை அருளிச்செய்தார் பிக்ஷு ஸித்திரம் (பிட்சு சூத்திரம்) என்றுபெயர்கொண்ட ப்ரம்மசூத்திர. பாஷ்யத்தை வியாசபகவானின் உத்திரவின் பேரில் அருளிச்செய்தார் “பஜகோவிந்த”த்தில் “புனர்பி ஜனனம் புனர்பி மரணம்” என்று ஆசார்யாள் கூறியிருப்பதுபோல் நமது கர்மாக்களின் பலனாகச் சரீர மெடுத்துப் பிறப்பதும், சுக துக்கங்களை அனுபவிப்பதும், நல்லதையும் தீயதையும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்வதும், இப்படி ஒரு (cycle) சைகிளாக நமது வாழ்க்கை அமைந்திருக்கிறது எனவே சுக துக்கங் களுக்கு இச்சரீரம்தான் காரணம் என்றும் சரீரத்தை நாம் அடையாம

லிருப்பதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் என்றும் சங்கரர் போதித்தார். முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும் என்பது நமது தமிழகத்தில் வழங்கிவரும் பழமொழி உதாரணம்: உடம்புக்குக் கெடுதி விளைவிக்கக்கூடிய பொருளைக் காலையில் உட்கொண்டோமேயானால், அது மாலையில் துன்பத்தை விளைவிக்கும். ஆனால் தீயபொருளைக் காலையில் உட்கொள்ளாமலிருந்திருந்தால் மாலையில் துன்பம் நேரிட்டிருந்திருக்காது. அதேபோல் கர்மாவைச் செய்து அதனாலேற்படக்கூடிய பலனை அனுபவிக்கவேண்டி வருகிறது. கர்மாவைச் செய்தாலும், அதன் பலனை அனுபவிக்கச் சரீரம் எடுத்தலும், இப்படி ஒரு சக்கரம் சுழன்று கொண்டேயிருக்கிறது. எனவே இவற்றினின்றும் விடுதலைபெற, கர்மா செய்யவேண்டி ஏற்படுகிற காரணத்தை ஏற்படுத்தாமலிருக்க வேண்டும் கர்மாவுக்குக் காரணம். ஆசை, கோபதாபம், காமமோகம், மதமாத்தசரியம் முதலியன. இவற்றையெல்லாம் வெல்லவேண்டும். முற்றிலும் ஒழித்துக் கட்டவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் வென்றுவிட்டால் துவைதபுத்தி (நாம் வேறு, நாம் விரும்பி அடைய ஆசைப்படுகிற பொருள் வேறு என்ற நிலைமை) போய்விடும். இம்மாதிரி வழியைப் பின்பற்ற, நமக்கு உபகிடதங்களும், கீதையும், திவ்யப்பிரபந்தங்களும், தேவாரத் திருமுறைகளும் உதவுகின்றன.

எனவே அறிவுவளர, உபகிடதம் முதலியவற்றைப் படிக்கிறோம் படித்தால் ஞானம் ஏற்படுகிறது. ஞானத்தினால் வைராக்கியம் (பற்றற்றநிலை) ஏற்படுகிறது. பரம்பொருளிடத்தில் அன்பு கொள்கிறோம்; நாம் எனபதையும் நமது தேவையையும் மறக்கிறோம். சமதரிசனம் ஏற்படுகிறது. உண்மை புலனாகிறது. பொய்யும் தீமையும் அகற்றப்படுகிறது. தூயவாழ்க்கை வாழ்ந்து ஆசாபாசங்களை ஒழித்து, கர்மாவையும் அதனால் ஏற்படும் பிறப்பு-இறப்பு ஆகியவற்றையும் சளைந்து தொடர்பற்ற நிலைமையை அடைகிறோம். திருமந்திரத்தில் திருமூலர் எப்படி எழுதுகிறார் பாருங்கள்! :-

மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை,
மரத்தில் மறைத்தது மாமதயானை,
பரத்தை மறைத்தது பார்முதல்பூதம்,
பரத்தில் மறைத்தது பார்முதல் பூதம்.

யானையாகிறபொம்மையுடன் விளையாடும்பொழுது யானை என்றமிருகத்தின்நிலைவுதான் அதற்கிருக்கும்; அதுசெய்யப்பட்டமரம் மறந்துவிடும் மரவேலைசெய்யும் தச்சனுக்கு, யானைசெய்யப்பட்ட மாமும் அதன் தன்மையையும் அதைச்செய்த வேலைக்காரர்களின் திறமையும்தான் முதற்கணநிற்கும். எனவே உண்மைதெரிந்துவிட்டால் மற்றவையில் ஆசை நீங்கிவிடும். கர்மாவுக்குச்சந்தர்ப்பமுமிராது.

லிருப்பதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் என்றும் சங்கரர் போதித்தார். முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும் என்பது நமது தமிழகத்தில் வழங்கிவரும் பழமொழி உதாரணம் : உடம்புக்குக் கெடுதி விளைவிக்கக்கூடிய பொருளைக் காலையில் உட்கொண்டோமேயானால். அது மாலையில் துன்பத்தை விளைவிக்கும். ஆனால் தீயபொருளைக் காலையில் உட்கொள்ளாமலிருந்திருந்தால் மாலையில் துன்பம் நேரிட்டிருந்திருக்காது. அதேபோல் கர்மாவைச் செய்து அதனாலேற்படக்கூடிய பலனை அனுபவிக்கவேண்டி வருகிறது கர்மாவைச் செய்தாலும், அதன் பலனை அனுபவிக்கச் சரீரம் எடுத்தலும், இப்படி ஒரு சக்கரம் சுழன்று கொண்டேயிருக்கிறது. எனவே இவற்றினின்றும் விடுதலைபெற, கர்மா செய்யவேண்டி ஏற்படுகிற காரணத்தை ஏற்படுத்தாமலிருக்க வேண்டும் கர்மாவுக்குக் காரணம். ஆசை, கோபதாபம், காமமோகம், மதமாத்தசரியம் முதலியன. இவற்றையெல்லாம் வெல்லவேண்டும், முற்றிலும் ஒழித்துக் கட்டவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் வென்றவிட்டால் துவைதபுத்தி (நாம் வேறு, நாம் விரும்பி அடைய ஆசைப்படுகிற பொருள் வேறு என்ற நிலைமை) போய்விடும். இம்மாதிரி வழியைப் பின்பற்ற, நமக்கு உபவிடதங்களும், கீதையும், திவ்யப்பிரபந்தங்களும், தேவாரத் திருமுறைகளும் உதவுகின்றன.

எனவே அறிவுவளர, உபவிடதம் முதலியவற்றைப் படிக்கிறோம் படித்தால் ஞானம் ஏற்படுகிறது. ஞானத்தினால் வைராக்கியம் (பற்றற்ற நிலை) ஏற்படுகிறது. பரம்பொருளிடத்தில் அன்பு கொள்கிறோம்; நாம் என்பதையும் நமது தேவையையும் மறக்கிறோம். சமதரிசனம் ஏற்படுகிறது. உண்மை புலனாகிறது. பொய்யும் தீமையும் அகற்றப்படுகிறது. தூயவாழ்க்கை வாழ்ந்து ஆசாபாசங்களை ஒழித்து, கர்மாவையும் அதனால் ஏற்படும் பிறப்பு-இறப்பு ஆகியவற்றையும் சளைந்து தொடர்பற்ற நிலைமையை அடைகிறோம். திருமந்திரத்தில் திருமூலர் எப்படி எழுதுகிறார் பாருங்கள்! :-

மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை,
மரத்தில் மறைந்தது மாமதயானை,
பரத்தை மறைத்தது பார்முதல்பூதம்,
பரத்தில் மறைந்தது பார்முதல் பூதம்.

யானையாகிறபொம்மையுடன் விளையாடும்பொழுது யானை என்றவிடத்தில் நினைவுதான் அதற்கிருக்கும்; அது செய்யப்பட்டமரம் மறந்துவிடும் மரவேலைசெய்யும் தச்சனுக்கு, யானை செய்யப்பட்ட மரமும் அதன் தன்மையையும் அதைச் செய்த வேலைக்காரர்களின் திறமையும்தான் முதற்கண்நிற்கும். எனவே உண்மைதெரிந்துவிட்டால் மற்றவையில் ஆசை நீங்கிவிடும். கர்மாவுக்குச் சந்தர்ப்பமுமிராது.

திவ்யப் பிரபந்த இசை

திவ்ய தேசங்களில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணங்களைத் திவ்யசூரிகள் என்ற ஆழ்வார்கள் வாயிலாகப் பெறப்பட்டு, நாலாயிரத்திவ்யப்பிரபந்தம் என்று போற்றப்படும் பிரபந்தங்கள் நாத முனிகளால் இன்னிசையிலமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

“காளம்வலம் புரியன்ன நற்காதலடி யவர்க்குத்
தாளம்வழங்கித் தமிழ்மறையின்னிசைதந்தவள்ளல்
முளும்வநெறி முட்டிய நாதமுனிகழலே”
நாளும்தொழுதெழுவோம் நமக்கார்நிகர் நானிலத்தே”

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் தமது உடன் பிறந்தாள் மைந்தர்களிலிருவரைக் கொண்டு இயல், இசை, நாடகமென முத்தமிழான தமிழ்மறையிலமைத்து மக்களுக்குத் தெனிட்டாதஇன்னிசைக் கருவூலத்தையளித்துள்ளார். திருவாய்மொழிப் பாடல்கள் என்ற இன்னிசைக்கயிறுகளால் ஆதிபரம்பொருளைக்கட்டுவதால் அவை பிரபந்தம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது போலும்! ஆழ்வார்களின் பிரபந்தத்தைக் 'கேட்டு இன்புறும் பகவான் அவர்களைத் தாண்டி ஓரடிகூட எடுத்துவைக்க மாட்டானாம். “குருகூர்ப்புனிதன்கனி ஓர்பாதத்தின் முன்செல்லுமே தொல்லைமூலப்பரஞ்சுடரே” என்று சடகோபரந்தாதியில் கம்பநாட்டாழ்வார் பாடியுள்ளார். திருவாய்மொழியை நரத்தமிழினிசை மென்றும் மணந்தருமின்னிசை யென்றெல்லாம் மெய்யன்பர்கள் போற்றுகிறார்கள். இராமானுடைய சரிதம் வாசிக்கப்படும் (பாடப்படும்) இடத்தில் சிறியதிருவடி என்கிற ஆஞ்சநேயர் இருப்பதுபோல் திருவாய்மொழி பாடப்படுமிடமெல்லாம் இராமானுஜர் இருப்பர் என்பது பெரியோர்களின் கருத்து”

அண்மையில் எழுநூற்றாண்டுவிழா கொண்டாடப்பட்ட நிகழ்ந்த மகாதேசிகர் “அருள்வேதாந்தசாரம் சிந்தையினால் அனுதினமும் சிந்திப்போர்க்குச் சேமம்தாம் திருமால் தன் கருணையாலே “என்று அழகாகப் பாடுகிறார். கம்பநாட்டாழ்வாரும் “பண்ணும் தமிழும் தலம்செய்த” என்று சடகோபரந்தாதியில் போற்றுகிறார். இராமானுஜருடைய தலைசிறந்த சீடரான கூரத்தாழ்வார், திருவாய்மொ

ழியைப் பாடும்பொழுது கல்லும் கரைந்து நீராய் ஓடுகிறது என்று மன முகூகப் பாடுகிறார். ஆழ்வார்களுடைய திவ்யபிரபந்தங்களைப் பாடியாடிக் களிப்பூட்டுவதற்கென்றே அறையர், அமுதனார் என்பவர்கட்குத் தனிகௌரவமும் மான்யமுமளிக்கப்படடிருக்கிறது.

கவி, அமுதம் போன்ற உணவு. இசை உணவின் துணைபொருளான கறி. எனவே கவியாகிற அமுதத்தை இசையாகிற கறியோடு கண்ணன் உண்ணும்படி பேரளவாக நம்மாழ்வார் கொடுப்பார் என்று கம்பநாட்டாழ்வார் சடகோபரந்தாதியில் பாடியுள்ளார்:-

“களிப்பாவமுதம் இசையின் கறியோடு கண்ணன் உண்ணக்
குவிப்பான் குருகைப்பீரான் சடகோபன் குமரிகொண்கன்
புவிப் பாவலர்தம்பிரான் திருவாய்மொழி பூசுரர்தம்
செவிப்பால் நுழைந்து புக்குள்ளத்துள்ளே நின்றதித்திக்குமே.”

புலவர்களும் அடியார்களும் ஆழ்வார்களின் பாடல்களை போற்றுவாராயினர். ஆழ்வார்களின் பாசுரங்கள் சிறந்த இசையோடு பொருந்தி அழகுற்றுள்ளபடியால் புலவர்கள் போற்றினர். திருமாலுடைய குணநலங்களைக் கூறுவதால் அடியார்கள் ஆதரித்தனர். “பண்ணார்பாடலின் கவி கள் யானாய்த் தன்னைதானபாடி” என்று மற்றோரிடத்திலும் வெளியிட்டுள்ளார். நம்மாழ்வார்

“செவிகளார நின்கீர்த்திக் கனியென்னும்
கவிகளே காலப்பண் தேனுறைப்பத்துற்று”

என்று பாடுவதால் அவரது பாசுரங்களை இசையுடனே பாடவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகிறார் போலும்! இராகதாளங்களோடு பாடப்படும் பாக்களெல்லாம் இதயத்தில் அன்பை தளிர்க்கச்செய்து அலுப்பையும் சலிப்பையும் மாற்றி வாழ்க்கைக்கே ஓர் புதிய ஜீவசக்தியை அளிக்கின்றது. இவற்றையெல்லாம் பரம்பொருளிடத்தில் அன்பு கொண்டு கனிந்துருகிப் பாடுவோர் தாங்கள் பரம்பொருளை நெருங்கியிருப்பதாகவே உணர்கிறார்கள்; நம்மையும் உணர வைக்கிறார்கள். உபநிடதங்களில் ஞானமார்க்கமும், பகவத்கீதையில் கர்மமார்க்கமும், திவ்யப் பிரபந்தங்களில் பக்திமார்க்கமும் கூறப்படுகின்றது. உபநிடதம், கீதை ஆகியவற்றை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு ஆழ்வார்கள் வாழ்ந்து, தங்கள் வாழ்க்கையையே கவிதையாகப் பரிணமிக்கப் பாடியுள்ளனர்

கோவலன் - கண்ணகி கதையைக் கூறுகின்ற சிலப்பதிகார காலத்திலேயேவிஷ்ணு பக்தி தமிழ் மக்களிடையே பரவியிருந்துள்ளது. அதற்கு முன்பேயிருந்த தொல்காப்பியர் காடுகளில் வதிந்த தமிழர்கள் விஷ்

ஹவை வழிபட்டதாகக் கூறுகிறார். பழந்தமிழ் நூல்களில் இப்படிச் சஞ்சரித்து வந்த பகவர்களைப்பற்றிய விவரமுள்ளது. எனவே தமிழ் நாட்டில் வழங்கிவந்த பலசமயங்களில் வைணவமுமொன்றாயிருந்திருக்கிறது. காட்டுப்பக்கங்களிலேயேவிஷ்ணுகோவில்கள் அமைந்திருந்ததாகத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். இதிலிருந்தும் பலசங்ககால நூல்களிலிருந்தும் ஆழ்வார்களின் காலத்திற்கு முன்பே வைணவம் தமிழ்நாட்டில் இருந்து வந்திருக்கிறதென்று தெரிகிறது.

ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் நாடுமுழுவதும் சுற்றி மதப்பிரசாரத்திலீடுபடுவதற்குக் காரணம் யாதெனில், தென்னாட்டிலும் பெளத்த சமண மதங்கள் தழைத்தோங்கியிருந்தன ஆனால் தமிழகத்து மக்களுக்குத் தங்கள் கஷ்டங்களைக் கடவுளிடம் முறையிட்டு ஆறுதலடைவது வழக்கம். இந்த நம்பிக்கை பெளத்த ஜைன மதங்களில் காணப்படாததால் அந்தக்குறைபாட்டைப் பயன்படுத்தி நமது சமயகுரவர்கள் மதப்பிரச்சாரம் செய்யவேண்டி வந்துவிட்டது. ஆத்மாவளர்ச்சிக்குத் தெய்வநம்பிக்கைதான் அடிப்படைஎன்றுகருதி அதைத் தாய்மொழியிலேயே செய்யப்பட்ட பாடல்களால்-இராகதாளத்தோடு கூடிய இன்னிசைப் பாக்களால்-பிரச்சாரம் செய்தனர். “கருது செம்பொனின் அம்பலத்திலோர் கடவுள் நின்று நடிக்குமே” என்ற சிதம்பா நடராஜாவையும் “கான்றித் திருநதியிலே ஒரு கருணைமாமுகில்துயிலுமே” என்ற ஸ்ரீரங்கநாதனையும் பாடியுள்ளார்கள். பலங்குன்றவாரம்பித்த ஜைன பெளத்தசமயங்களை நமது சமயகுரவர்கள் வென்று விட்டார்கள். இந்துமததர்மத்திற்கு உடலாக வேதாந்தமும் இதயமாக ஆழ்வார்-நாயன்மார்களின் பாடல்களும் அமைந்துள்ளன. கடவுள் மீது மெய்யன்பு செலுத்தித் தலைவரானவர்கள் நாயன்மார்கள். பரம்பொருளிடத்தில் ஆழ்ந்து, ஈடுபட்டு, மெய்யன்புசெலுத்தி நம்மையும் ஆளும் தலைவர்கள்தாம் ஆழ்வார்கள்.

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்: நாயன்மார்கள் அறுபத்துமூவர். ஆழ்வார்களின் பிரபந்தங்களை இராகதாளங்கட்குட்படுத்தி வெளியிட்டவர் நாதமுனிகள். நாயன்மார்களின் பாடல்களைப் பிரகடனப்படுத்தியவர் நம்பியாண்டார்நம்பி. இவர்களுள் ஜாதியித்தியாசமோ, ஏழை பணக்காரன் என்ற வேற்றுமையோ கிடையாது. அந்தணகுல மதுரகவி வேளாளகுல நம்மாழ்வாரைக் குருவாய்க் கொண்டிருந்தார். அதேபோல் அந்தணகுலத் தோன்றலாகிய அப்புதியடிகள் வேளாளகுலத் திருநாவுக்கரசரைக் குருவாகக் கொண்டிருந்தார். அரிஜனகுலத்துத் திருப்பாணாழ்வாரும் நந்தனாரும் எல்லோராலும் போற்றப்பட்டுக் கோவில்களிலும் பூஜிக்கப்பட்டும் வருகிறார்கள் இவ்விடத்தில் திருமங்கை மன்னனின் பாடலைப்பாருங்கள்!

“ஏழை ஏதலன் கீழ்மகன் என்னு(து)
 இரங்கி மற்றவற்(கு) இன்னருள் சுரந்து,
 மாறழை மான்மட நோக்கி உன்தோழி!
 உப்பிரம்பி!” என்று ஒழிந்தலை; உகந்து,
 ‘தோழன்நீ எனக்(கு)! இங்கொழி என்
 சொற்கள் வந்தடியேன் மனத்(து) இருந்திட
 ஆழிவண்ண! நின் அடியினை அடைந்தேன்,
 அண்பொழில் திரு அரங்கத்தம்மானே!”

குகனிடம் சீதையைக் காண்பித்து “உன்தோழி இவள்” என்றனும் இராமன். பிறகு என் தம்பியான இலட்சுமணன் உனக்கும் தம்பிதான் என்றனும் இராமன்; கடைசியில் தன்னையும் அவனுக்குத் தோழனாக் கிக் கொடுத்தானும். குலசேகராழ்வாரும் ஏழை, தாழ்ந்தவர் என்ற வேற்றுமையைப் பாராட்டாதவர். நாயன்மார்களிலொருவரான சேர மான்பெருமாளும் இத்தன்மையரே. ஒரு வண்ணன் உவர்மண் சுமந்து வந்தானும், மழையினால் மண்கரைந்து அவனது உடம்பைத் திருநீறு பூசிவிட்டது. சேரமான் தனது யானையைவிட்டிறங்கி வண்ணனை வணங்கினராம். வண்ணன், “அடியேன் வண்ணன்” என்று சொல்ல, சேரமானும் “அடியேன் சேரன்” என்றும் சொல்லி ஒருவரையொருவர் வணங்கி கொண்டார்களாம். மெய்யடியார்களின் பக்தியின் பக்குவத் தையும் வேற்றுமையின்மையையும் பாருங்கள்!

அதுமட்டுமா! இவர்களுக்கு தேசம், மொழி இந்த வேற்றுமையு ம் கிடையாது. எல்லாம் அவர்களுக்குகந்த மொழிதான். எல்லாம் அவர்களுடைய தேசந்தான். பரம்பொருளிடம் திடமான அன்பைச் செலுத்திய மெய்யன்பர்களுள் எவ்வித வேற்றுமையும் ஏற்றத்தாழ்வும இருக்க இடமில்லையல்லவா! “செந்திறத்த தமிழோசை வடசொல்லாகித் திசை நான்குமாய்” என்று திருமங்கை மன்னன் வருணிக்கின்றார். அதேபோல், நாவுக்கரசரும், “ஆரியன் கண்டாய்! தமிழன் கண்டாய்!, “எண்திசைக்கும் விளக்காகி நின்றான் கண்டாய்!” என்றும் சிவபெருமானைப் போற்றுகிறார். ஈசனின் மெய்யடியார்கள் பரம்பொருளிடம் உள்ள அன்பைத்தான் கவனிப்பார்களேயல்லாது வேஷத்தைக்கவனிக்க மாட்டார்கள். இதேபோல் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரின், “கள்ளத்தேன நாரும் தொண்டாய்த் தொண்டுக்கே கோலம்பூண்டேன்” என்ற அடிகளை, “கள்ளனேன் கள்ளத்தொண்டாய்க் காலத்தைக் கழித்துப் போக்கி” என்ற திருநாவுக்கரச நாயன்மாரின் அடிகளோடு ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள். கொள்கைகளில் சைவர், வைணவ சமயங்கள் எப்படி ஒற்றுமைப் படுகின்றன பாருங்கள்! பகதி என்ற

பெரும்பிரவாகம் சைவம், வைணம் என்ற இருநதிகளாகப் பிரிந்து, தமிழ்நாட்டெங்கும் ஓடி வளமுறச்செய்து பிறகு பரம்பொருளையடைகிறது என்றால் அதுமிகையாகது.

நாயன்மார்களுடையவும், ஆழ்வார்களுடையவும் பாடல்கள் நமது நாட்டில் ஜைன பௌத்த சமயங்களால் ஒடுக்கப்பட்டு உறங்கிக் கிடந்த பக்தியை கிளப்பிவிட்டது. நாயன்மார்களின் பாடல்கள் வைராக்கியம் நிறைந்துள்ளன. ஆழ்வார்களின் பாடல்களிலோ, மானிட உணர்ச்சிகளும் கலைச்சுவையும் வேருன்றிவிட்டன. பொதுவாக இச்சமய குரவர்களெல்லாம் இசைச்சுவை, கவிநயம், சொல்லழகு மொழியின்பம் ஆகியவற்றைக் கலந்து பரம்பொருளிடம் அன்பைச் செலுத்தியதோடு நிற்காமல் நம்மையும் அத்துறையில் ஊக்குவித்துள்ளார்கள். இவர்களுடைய அன்புப்பிரவாகத்தால் கடவுளைக் கோவிலிலும் கோவிலாகவும், உலகமாகவும், உயிராகவும், தாய்தந்தையர்களாகவும், குழவிகளாகவும், பாட்டின் பண்ணைகளாகவும், அன்பின் கருத்தாகவும், கலையுணர்ச்சியாகவும் கண்டார்கள். கடவுள் படைத்த உயிர்களுக்குள் உள்ள தொடர்பையறிந்து, அதன்மூலம் ஒற்றுமை, அதுநிலைக்கத்தருமம், தருமநிலைபெறச் சிறந்த ஒழுக்கம் முதலிய பண்புகளை உணர்ந்து, தாம் அனுபவித்து நம்மையும் ஊக்குவித்துவிட்டார் பாருங்கள்!

பரம்பொருளொன்றுண்டு: அது எங்கும் என்றும் நிறைந்துள்ளது. அன்போடு நினைப்பவருள்ளத்தில் வேருன்றி விடுகிறது. யாஞ்யவல்கியரால் மகரிஷிகளுக்கும் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கப்பட்ட இசையொடு கலந்த அன்பு, உள்ளத்தைத் தெளியவைத்து, இந்திரியஜயம் செய்து, மெய்ஞானத்தையளித்து, மனமாசைத்தீர்த்து, "நின் அடியை வந்திப்பார் காண்பார் வழி" என்று நமக்கு சிறந்த வழியையும் காட்டிப் பேரின்பமடைவிக்கின்றது. (தொடரும்)

“கேசவனைப் பாடவும்”

பகவானுடைய நாமாக்களில் சிறந்ததென்று மெய்யடியார் களால் போற்றப்படும் “கேசவ” நாமத்தையல்லவோ பாடச்சொல்லு கின்றார் நம் கோதையர்! இறைவனுடைய உத்தம குணங்களை இயற்கையோடும் உலகப்போக்கோடும் கலந்து நமக்கு ஊட்டுகின்றார். இவருடைய போதனைகள் நல்லிசை மூலமே அளிக்கப்படுகின்றன. அவற்றைச் செவிமடுத்த மங்கையர், கோதையரால் எம்பெருமானிடம் ஒப்புவிக்கப்படுகிறார். இறைவனை நல்லுரைகளால் மகிழ்விக்கின்றார். சேதனரை ஆட்கொள்ளுமாறு செய்கின்றார். அருளே உருவெடுத்து வந்த நம் கோதையார் இறைவனுக்கே புருஷாகாரம் (நல்லுபதேசம்) செய்ததினால். அவன் உயிர்களுக்குக் கருணைபுரிய விழைகின்றார்.

“சேதனனை அருளாலே திருத்தும்;

நசுவரனை அழகாலே திருத்தும்.” (ஸ்ரீவசனபூஷண வாக்கியம்)
நம் கோதையரால் இறையை அடைவிக்கப்பட்ட உயிர்களெல்லாம் பெருப் பேறுபெற்று மகிழ்வடைகின்றன.

நம் கோதையார் தம் திருப்பாவையில் இறைவனை அடையும் வழியைக் கோலுகின்றார். தாம் அவனுக்கே தொண்டாற்றுவதாகச் சங்கல்பம் செய்துகொண்டு நம்மையும் அவர்வழியில் ஈடுபட்டு உய்யு மாறு செய்கின்றார். “எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவர்” என்று பாடும் கோதையர் இறையன்பை தாம் மட்டுமா பெறுவர்? இல்லை மற்றவர்களும் அடையற்கருதி எல்லோரையும் துயிலெழுப்புகின்றார்.

நசுவரனின் குணநலங்களைப் பாடுகிறார்; நாமசங்கீர்த்தனம் செய்கிறார்; மற்றவர்களையும் அப்பணியில் ஈடுபடச் செய்கிறார்; தாம் பெற்ற பேற்றையும் அவர்களுமடையும்படி கேசவனைப் பாடுகின்றார்.

நம்திருப்பாவையருக்கு எல்லாமே இறையாகவே தோற்றமளிக் கின்றன எங்கும் திருமாலின் உருவத்தையே காண்கின்றார். அவ ரிடத்தில் கோதையாரின் புலன்கள் ஒன்றுபடுகின்றன. அது மட்டுமா? இல்லை தம் தோழியர்களையும் ஒன்றுபடுத்துகின்றார். எல்லோரும் தங் களையும் மறந்து கைகூப்பி, இனிய பாடல்களைப் (தமிழ்ப்பாக்களைப்)

பகர்கின்றனர். இறையன்பு கொண்ட பாகவதர்களைப் பின்பற்றி ஆடிப்பாடி, எம்பெருமானோடு கலந்து இன்பம் துய்க்கின்றார். “சங்க மிருப்பார்போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்” என எல்லோரையும் துயி லெழுப்பி எம்பெருமானிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து பேரின்ப மடையச் செய்கின்றார்.

“கேசவனைப் பாடவும்” என்பதில் பாடுவதன் சிறப்பு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. ஏன்? முற்றுந்துறந்த முனிவர்கள் இறையினிடம் லயிக்க தனிப்பார்களேயானால், அவர்களையெல்லாம் இசைப்பயிற்சி பெறுமாறு ஸ்மஞ்சி எழுதிய யாஞ்ஞவல்கியர் வகுத்துள்ளார். மற்ற முறைகளின் இறையை வழிபடுவதைவிட இசை மூலம் வழிபட்டால் பலன் சீக்கிரம் கிட்டும் என்பதே நம்கோதையாரின் கருத்து. தானம் (கொடை), வேள்வி, ஐபம், தீர்த்தயாத்திரை, புண்ணியஸ்தலங்களைத் தரிசித்தல், விக்கிரக ஆராதனை இவையெல்லாவற்றாலும் அடையக் கூடிய பலனை சங்கீதம் ஒன்றுலேயே அடைந்து விடலாம் என்று மெய்யடியார்கள் பாடியுள்ளார்கள். இராமபிரானின் திருநாமங்களையும் நித்தியகல்யாண குணங்களையும் அவதாரச் செயல்களையும் தியாகப் பரம்மம் பாடிபேறுபெற்றார். சிறிய குழந்தைகளாக இராமலட்சுமணர் கள் விசுவாமித்திரனின் வேள்வியைக் காக்கச் சென்றவாறு தமக்குத் தரிசனம் அளிக்கும்படி வேண்டினார். ஜானகியை மணந்து கொண்டவாறு திருமணக்கோல தரிசனத்தை வேண்டினார். கடைசியில் தாம் மகுடம் சூட்டிக்கொண்டவாறும் தரிசனத்தை வேண்டினார். இவர் கேட்டதெல்லாம் கிடைத்துவிட்டது. இவர் இசைபாக்களால் பரம்பொருளை பாடினார். இதேபோல் மற்ற மெய்யடியாரும் இறையன்பை வெளிப்படுத்த இசைதான் சிறந்தவழி (vehicle) என்று எல்லோருமே பாடிப் பதம் பெற்றுள்ளனர். நம்கோதையரும் அம்மார்க்கத்தையே பின்பற்றிக் கேசவனைப் பாடி நம்மையும் பாடச் செய்கிறார்.

கேசி என்ற தீயோனை மாய்த்ததால் இறைவன் கேசவன் என்ற திருநாமம் பெற்றான் போலும்! தீயவற்றை அகற்றிய பின்பு இறைமங்கள் ரூபியாய் விளங்குவான்; பெருமிதங்கொண்டிருப்பான். அப்பேற்பட்ட மூர்த்தியை நம்தெய்வப்பாவையார் உருவகப்படுத்துகிறார். அவன் என்றுமே அவருள்ளத்தில் நிலைபெறப் பல்லாண்டு பாடுகிறார். நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் ஞானபக்தி வைராக்கியத்தைப் பெற்று, உலகப்பற்று நீக்கி, பரம்பொருளிடத்தில் ஊன்றி நின்று பேறு பெற்றார்கள். நம் கோதையரோ, உலகமக்களுடன் சமூகம் அடைய விரும்புகிறார். நம் குழுவிலிருந்தபடியே கேசவனைப்பாடி பேறுபெற்றுத் தம்மோழியர்களையும் அப்பேறு பெறும்படி செய்கிறார். அதனால் தான் பெரியவாச சான் பிள்ளை, மற்ற ஆழ்வார்களைக் காட்டிலும் இவர் ஞானபக்தி வைராக்கியங்களிற் சிறந்தவர் என்று பாராட்டியுள்ளார்.

“செனியுள் நாவின் சுவைகொண்டு மகிழ்ந்து கோவிந்தனைத்
தொடர்ந்த(து) என்றுவிடாரே” என்பது கோதையரின் வளர்ப்புத்தந்தை
யான பெரியாழ்வார்வாக்கு. அந்த அமுத வலையில் கட்டுண்ட
கோதையரின் உள்ளம்கீதமயமாயிருக்கும் கேசவனைப்பாடுகின்றது கேச
வனின் ரூபம், குணம் எல்லாம் கீதமாகமரறி எல்லாவற்றையும் தன்
மயப்படுத்துகின்றது. பெரியாழ்வார் நாவின்சுவையைக் காதிலே
உணர்கிறார்; ஆண்டாளோ, நாவாரப் பரமனின் ரூபசௌந்தர்யங்
களைப்பாடி இம்மை மறுமையிலுள்ள பேரின் பத்தைக கேசவனைப்பாடியே
அடைந்துவிடுகிறார்.

பகதிக்குப் பண்ணும் பாடலும் இன்றியமையாதது பண்ணெடு
சேர்ந்த பாடல் ஈசனுடைய மனதையே உருக்கிவிடுகிறது இதய
உணர்ச்சிக்கும் பண்ணுக்கும் தொடர்புண்டு; அது எண்ணெயும் திரியும்
போன்றது. எண்ணெயில் கொஞ்சம்நீர் கலந்திருந்தாலும் அதை
விளக்கு அகற்றிவிடுகிறது. அதேபோல் நமது பக்திப்பாடல்களில்
ஏதாவது குறையிருப்பின், பண்மூலம் சமர்ப்பிக்கப் படும்பொழுது பண்
அதைத் தூய்மைப் படுத்திவிடுகிறது. எனவே இறைவனுடன்
இசைந்து பேரீன்பமடையப் பண்ணும் பாடலும் அவசியம் “தமர்
உகந்த(து) எவ்வுருவம் அவ்வுருவம் தானே! தமர் உகந்த(து) எப்பேர்
மற்றப்பேர்” என்ற பொய்கையாழ்வார் வாக்கின்படி, பக்தர்கள் எந்த
உருவத்தை விரும்புகின்றனரோ, அந்த உருவத்திலேயே பகவான்
ஆவிர்ப்பவிக்கிறானும். பக்தர்கள் அவனைச் சார, அவனோ பக்தர்
களின் விருப்பத்தைச் சார, இப்படி எவ்வளவு அழகாகவும் பொருத்த
மாகவும் ஒரு கொள்கை அமைந்துள்ளது பாருங்கள்! கடவுளை அறிவ
தற்கு இசை ரூபமான பகதியே பயன்படுகிறது. இவ்வுலகில் மக்களின்
இருநெடீக்கவே ஆழ்வார்கள் வந்துதித்தார்கள் என்பது மணவாள மா
முனிகளின் கருத்து. பண்களின் இசையமைப்பே ஆண்டவனின் அவ
தாரம் என்று திருப்புகழ்மணி T. M. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்
தமிழிசைச் சங்கத்தினுதரவில் தலைமையுரை வழங்குகையில் குறிப்
பிட்டிருக்கிறார். (vide பண்ணாராய்ச்சிக் கூட்டத்தின் ஒன்பதாவதாண்
டறிக்கை பக்கம் 10) அத்தராமாடணத்தில் கண்ணனும் “கானயோ
கத்தினால் (பாடுவதால்) யாவன் என்னை வழிபடுகிறானோ அவ
னுடைய அடியார் நான்” என்று கூறிப் போந்தார். எனவே
கேசவனைப்பாடுவதையே தம் கடமையாகக் கொண்டவர் நம் திருப்
பாவைச் செல்வியார். ஈசுவரன் ஆத்மாவைத் தன் நெஞ்சிலேயே வைத்
துள்ளானும் - பக்தனையோ, தனது முடியையலங்கரிக்கும் துளசியாகக்
கருதுகிறானும். பக்தர்கள் தங்களது இசைகலந்த அன்பினால் சர்வேச
ுவரனைச் சிந்தையுள் திகழவைக்கின்றனர். பக்தர்கள் வழியைப்பின்பற்றி
ஈசுவரனை வழிபடுவது மிகவும் சிலாக்கியமான முறை. “தண்துழாய்
மாலை மார்பன் தமர்களாய்ப் பாடி ஆடித் தொண்டு பூண்(டு) அமுதம்

உண்ணுத்தொழும்பர் சோ(று) உகக்குமாறே” என்று தொண்டரடிப் பொடிகள் பாடுகிறார் எனவே திருப்பாவைச் செல்வியாரைப்போன்ற மெய்படியார்கள் உண்மையை நனரூயறிந்து, அதையே திடமாகப் பற்றி கைங்கர்யபரர்களாய், சொந்த லாபந்தேடாமல், சோம்பலிலேயே காலங்கழிகின்ற சோமபர்களுக்கும் இன்னிசைப்பாக்கள் மூலம் வழிகாட்டி உய்வித்திருக்கின்றனர். திருப்பாணாழ்வார் “கண்ணனையே கண்டுரைத்த கடிய காதல்” என்பதற்குத் திவான்பகதூர் V. K. இராமானுஜாச்சாரியார் “கண்கள் கண்ணனைக்கண்டவுடனே அவனது நித்யகல்யாணகுணங்களை (இசைப்பாக்கள் மூலம்) வாய்பாட ஆரம்பித்துவிடுகிறதாம்” என்று விரிவுரைத்திருக்கிறபடி, ஆண்டாளும் கேசவனைப்பாடிக்களிக்கின்றார்.

இருளிலும் பகலிலும் தேனும் பாலும் அமுதுமாகப் பகவந்நாம் சங்கீர்த்தனம் செய்து நாராயண என்னும் நாமத்தை நற்றுணையாகத் திருமங்கை மனைன்பற்றியதுபோல ஆண்டாளும் கேசவனைப் பாடிப் பற்றி பகவத் சம்பந்தம் பெற்று நம்மையும் அவ்வாறே பெற்றுக் கொள்ளவேண்டி அழைக்கின்றார். கோதையார் நெஞ்சினுள் இறையன்பையே இசையாகக் கொட்டும்பொழுது அது எப்பேற்பட்ட இசையாக இருக்கும்? ஈடுமினையுமற்றதாகத்தானேயிருக்க முடியும்! கேசவனைப்பாடுவது ஓர் இனைமுதத்தின் பேரூற்று. இசையின் இன்னமுதத்தைப் பருகிய பொருள்களெல்லாம் திருமால் நின்றபக்கமே நோக்கிச் செல்லுமாம். ஆனால் நம்கோதையாரோ, இன்னிசைப்பாக்களைப் பாடி கேசவனையே நம்பால திருப்பிவிட்டாரென்றால் அந்த இசையின் சக்தி எத்தன்மையது என்றுபாருங்கள்! காளிதாஸன் என்ற மகாகவி சொர்க்கத்தை யே பூமிக்கு அருளுமாறு மேகசந்தேசம் என்ற காவியத்தில் பிரார்த்தித்துக் கொண்டதுபோல, கோதையாரின் இன்னிசையைச் செவிமடுத்த கேசவன் சொர்க்கத்தை யே பூமிக்கு அளித்து விடுகிறானாம். எல்லாம் திருப்பாவைச் செல்வியாரின் இன்னிசையிலும் அன்பிலும் கட்டுண்ட சர்வேசுவரன் அளிக்கும்பேறு தான் இவ்வளவும். நாராயணன் நாமங்களில் சிறந்து விளங்கா நின்ற கேசவ நாமத்தை நாமசங்கீர்த்தனம் செய்கிறார் கோதையார். அத்துடன் கேட்போரையும் ஈசனிடத்தில் இழுத்துச் செல்லுகிறார். நம்மையும் அவ்வண்ணமே பாடவைக்கிறார். அவர் பெற்ற பேற்றை நாமும் பெறும்படியும் செய்கிறார். கோதையாரின் தன்னலமற்ற கைங்கர்யம் எவ்வளவு விசர்லமானது என்பதைப் பாருங்கள்!

ஸாஹித்திய கர்த்தாக்களின் வரலாறு

எல்லாநாட்டு மெய்யடியார்களும் தங்கள் இறையன்பை இன்னிசைப்பாக்கள் மூலமே வெளியிட்டிருக்கின்றனர் என்பது சரித்திரங்கண்ட உண்மை. இராக தாளங்களோடு அமைத்தபாடல்கள் மக்களையும் ஈசனையும் கவர்ந்து கேட்போருள்ளத்தைக் குழைத்துப் பிணித்து விடுகின்றது. நமது நரட்டிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் இராகதாளங்கட்குட்பட்டபாடல்கள்வெகு காலமாய் இருந்து வருகின்றன. காலப்போக்கில் அனேக இசைநூல்கள் நமக்குக்கிடைக்காததினால், கிடைத்துள்ள நூல்களைக் கொண்டு ஸாஹித்தியம் ஆரம்பித்த காலத்தை சங்கீத ஆராய்ச்சியாளர்கள் அறுதியிடுகின்றனர். ஆனால் ஆங்காங்கு நூல்களில் பதிந்து கிடக்கும் கருத்துக்களும் மேற்கோள்களும், ஆராய்ச்சியாளர்கள் வெளியிட்டுள்ள காலத்திற்கு முன்பேயுள்ள உண்மைகளைப் புலப்படுத்துகின்றன. உதாரணம்:— அசோக (மௌரிய) சக்கரவர்த்தியின் அமைச்சர்களில் ஒருவருக்கு நந்தரூபர் என்றுபெயர் அவர் சிறந்த விஷ வைத்தியர். மனிதர்கள் நச்சரவுகளால் கடியுண்டு இறக்கக்கூடாது என்பது நந்தரூபரின் கருத்து. அதற்காகப்பாம்புகளுக்குப் பால் வார்ப்பதற்காக மாட்டுப்பண்ணையே வைத்திருந்தாராம். பாம்புகளுக்குப்பால் வார்த்து அவைகளிடமிருந்து விஷப்பைகளைப் பெற்று எல்லாவற்றையும் விஷமற்ற பாம்புகளாகச் செய்து விடுவாராம் அவ்வாறு செய்வதற்கு இராகதாளங்களுக்குட்பட்ட பாடல்களைப்பயன்படுத்தியதாக இட்ஸிங் என்ற சீனயாத்திரி கூறியிருக்கிறார். இதனால் இராகதாளங்களுக்குட்பட்ட பாடல்கள் மௌரியர்கள் காலத்திலேயே இருந்திருக்கிறது: நமது இசைநூல்களில் ஆராய்ச்சியாளர்களும் பேராசிரியர்களும் வெளியிட்டுள்ளதுபோல் பதினைந்தாவது நூற்றாண்டில் தாளப்பாக்கம் ஸாஹித்தயகர்த்தாக்களின் சங்கீர்த்தனங்களிலிருந்துதான் ஆரம்பமாயிற்று என்பது மிகையானது. மேலும் இதே இட்ஸிங், ஜீமூதவாஹனரின சரித்திரத்தை சிலாத்திய மகாராஜா இன்னிசைப்பாக்களாய் அமைக்க இசை நிபுணர்களுக்கு உத்திரவிட்டார் என்று கூறுகிறார் (Vide - Watters: Yuang T-sang P 165)

கி. பி. பதினொன்றாவது நூற்றாண்டில் வதிந்த பக்தஜயதேவர் கீதகோவிந்தம் என்ற மகாகாவியத்தை இராகதாளங்களில் பாடியுள்ளார். திருமலை ராஜன் பட்டினம் ராமுநிபாகவர் என்பவர் அவைகட்

குத் தமிழிசை இராகதாளங்களை அமைத்திருக்கிறார். குப்தர்கள் காலத்திலும் ஹர்ஷர்காலத்திலும் சிறந்த ஸாஹித்ய கர்த்தாக்களிருந்திருக்கின்றனர். அல்லாவுதீன்கில்ஜியின் படைத்தலைவன் மாலிக் காபூர் ஸ்ரீரங்கம் இரங்கநாத னிக்ரஹத்தைக் கொள்ளையிட்டபொழுது நிகமாந்தமகாதேசிகன் கோவில் அர்ச்சகர்களிடம் இராகதாளத்தில் பாடலை அமைத்துக் கொடுத்து, அவர்கள் டில்லி சென்று பாடிச் சுல்தானைத் திருப்தி செய்து னிக்ரஹத்தை மீட்டுவந்ததாகச் சரித்திரங்கூறுகிறது (தலுக்க நாச்சியாரின் வரலாறு P. 76) எனவே கி. பி. பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டிலேயே ஸாஹித்தியம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. இவைகட்கு இராக தாளமும் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அண்மையில் ஸ்ரீ மந் நிகமாந்தமகாதேசிகனின் பாடல் (ப்ரபந்தங்) களுக்கு இராகதாளமமைத்து டேப்ரிகார்டு கொடுக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. ஸாஹித்யங்களுக்கு மெட்டுகள் அமைப்பதில் எனக்குக் கொஞ்சங்கூட சிரமமற்படவில்லை; ஏனென்றால் ஸ்வாமிதேசிகன் அமைத்திருக்கிற ஸாஹித்யங்களிலேயே தூள அமைப்பு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் இருக்கின்றது. மெய்விரத மாண்மியம் என்ற காஞ்சி புரத்தின் பெருமையையும் அங்குதிருக் கோயில் கொண்டிருக்கும் வரதனின் மகிமையையும் பாடுமிடத்து, தேசிகன்

“திருபரிதியேய்ந்த மகுடமும்
எழில்மதிதிகழ்ந்தவதனமும்”

என்ற ஒரு பாடலை அருளியுள்ளார். அதை இப்பாடலில் குறிப்புக் கேற்ப, கானடா இராகத்தில் சுரப்படுத்தியுள்ளேன்

கமரிரிசசாச 1 நிநி 1 சாசா||
திருபரிதியேய்ந்த மகு டமும்
நிசரிரிரீரி 1 ரிப 1 கா கா||
எழில் மதிதிகழ்ந்த வத னமும்.

தாளம் அமைப்பதில் சிரமமில்லை. மற்றொருபாடலில்

“திண்மணிகள் பொன்னுடனே சேர்தலாலும்
சிதையாத நூல்கள் வழியிற் சேர்த்தியாலும்”

என்று பாடுகிறார். பொருளுக்கிசைந்தபடி ரீதிகௌள ராகத்தில் சுரமமைத்திருக்கிறேன்.

சா நிதம மாகரிச சா சநிபா 1 நிநி 1 சாசா||
திண்மணிகள் பொன்னுடனே சேர்த லா ... லும்

சநிதசாரி மகமா நீதமா 1 நிநி 1 சாசா11
சிதையாத நூல்கள் வழியில் சேர்த்தியாலும்

இவைகளைப் பாடிப்பார்க்கும்பொழுது நல்ல முதிர்ந்த மெட்டில் வெகு அழகாயமைந்துள்ளது என்பது நன்கு புலனாகும். சீரிய முறையில் ஸாஹித்யங்கள் கி. பி. பதினொன்று, பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகளிலே இயற்றப்பட்டுள்ளது என்பதும் தெரியவருகிறது.

தற்கால இசைமொழியில் இராகதாளத்தில் நல்ல முறையில் இசையும் பொருளும் பருந்தும் அதன் நிழல் போலவும் அமைக்கப்பட்டுள்ள பாடலை ஸாஹித்யம் என்கிறோம். ஸாஹித்யங்கள் இயற்றிய இசைநிதிக்கிழவர்களைத்தான் ஸாஹித்ய கர்த்தாக்கள் என்று அழைக்கிறோம். எனவே இவர்களது சரித்திரம் கூறுவதின் வாயிலாக பாடல்களின் பண்பாடடையும் அதன் அபிவிருத்தியையும் (Evolution) கூறுகிறோம். நமது மாதவெளியீடு இசைப்பத்திரிகையானபடியால், இசைச் சம்பந்தப்பட்ட கருத்துக்களும் பண்புகளும் இடம் பெறவேண்டுமேயல்லாது ஸாஹித்ய கர்த்தாக்களின் பிறப்பு, படிப்பு, பொழுதுபோக்கு, மரணம் ஆகியவற்றை அனுவசியமாய் விவரிக்காமல் அவர்களது இசைத் தொண்டிற்கே சிறந்த இடம் அளிக்கப்படும். ஒரு நல்ல இனிய பாடலை எடுத்துக்கொண்டால் அதன் கர்த்தாவைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து, அவரது இசையறிவு, கல்பனை ஞானவிளக்கம், அனுபவம், லயஞானம் மற்ற வர்ணமெட்டுகளைக் காப்பி (Copy) யடிக்காமல் நூதனமெட்டுகளில் அமைத்துள்ளாரா-இதுபோன்ற கருத்துக்கள்தாம் ஆராயப்படும்.

ஏற்கனவே கூறியிருப்பதுபோல் வெகுகாலத்திற்கு முன்பே ஸாஹித்யங்கள் நல்ல முறையில் இயற்றப்பட்டிருந்த போதிலும், காலவெள்ளத்தில் அடிபட்டுப்போனதைத்தவிர நமக்கு மிஞ்சிக்கிடைத்துள்ளவற்றைப் பற்றியும் இசை நூல்களில் ஆங்காங்கு மேற்கோளாக ஆளப்பட்ட கருத்துக்களிலிருந்து நாம் ஊகித்துணரக்கூடியவற்றைப் பற்றியும் விவரம் கொடுக்க ஒருவாறு முடியும். சிலப்பதிகார காலத்திய வரிப்பாடல்கள், சீவகசிந்தாமணியில் வரும் சிறந்த பாடல்கள், ஜபதேவரின் கீத கோவிந்தம், வேதாந்த தேசிகரின் தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள், ஆழ்வார் - நாயனமார்களின் பிரபந்தங்கள், தேவாரத்திருமுறைகள், பதராசலம் இராமதாசரின் பாடல்கள், புரந்தரதாசருடையவும் மற்றதாசர்களுடையவும் பாடல்கள் சதாசிவப்ரமமேந்தரரால், அய்யாவாள், போதேந்தரசுக்குரு சுவாமிகள் போன்ற மும் மூர்த்திகளுடைய பாடல்களும், தியாகையர், தீக்ஷிதர், சியாமசாஸ்திரிபோன்ற மும் மணிகளின் பாடல்கள், அருணாசலகவிராயரின் பாடல்கள், முத்துத் தாண்டவரிப்பாடல்கள், கப்பராமையரின் பதங்கள், கோபாலகிருஷ்ணபாரதி, அனந்தபாரதி. கவிஞஞ்சரபாரதி முதலியவர்களை

பாடல்களும் இன்னும் இவர்கள்போன்ற ஏராளமான ஸாஹித்யங்களும் அக்கர்த்தாக்களின் வரலாறும் “தமிழிசை” மலர்களில் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கும். ஆனால் ஒருவர் ஸாஹித்யம் செய்து வேரொருவர்மேட்டமைத்தபாடல்கள் ஸங்கீதஸாஹித்யங்களாகாது: எனவே அவை இவண் இடம் பெறா. பாடலமைப்பவரின் கருத்தும் இசையமைப்பவரின் கருத்தும் வேற்றுமைபட்டே தீரும். அதேபோல் பாடலை இயற்றியவரே பாடுவது ஒர்தனிச்சுவைதான்.

(தொடரும்)

எழில் மிக்க - பட்டு சேலைகள்
கைத்தறி - மில் ஜவுளிகள்
பின்னி ஜவுளிகள் &
ரெடிமேடு ஆடைகள்

Phone: 442417

சேகர் எம்போரியம்

ஓவர் பிரிட்ஜ்,

கோடம்பாக்கம், சென்னை-24.

THE INDIAN BANK LIMITED,

Regd. Office :

INDIAN CHAMBER BUILDINGS,
MADRAS-1.

" RETIREMENT PLAN ACCOUNT "

A Unique Scheme offered by the INDIAN BANK LIMITED, helps you to save every month when you earn and draw a much larger sum over many a month. It helps you plan your Retirement and lead a life of dignity. It is specially designed to save without strain and build up a handsome pension.

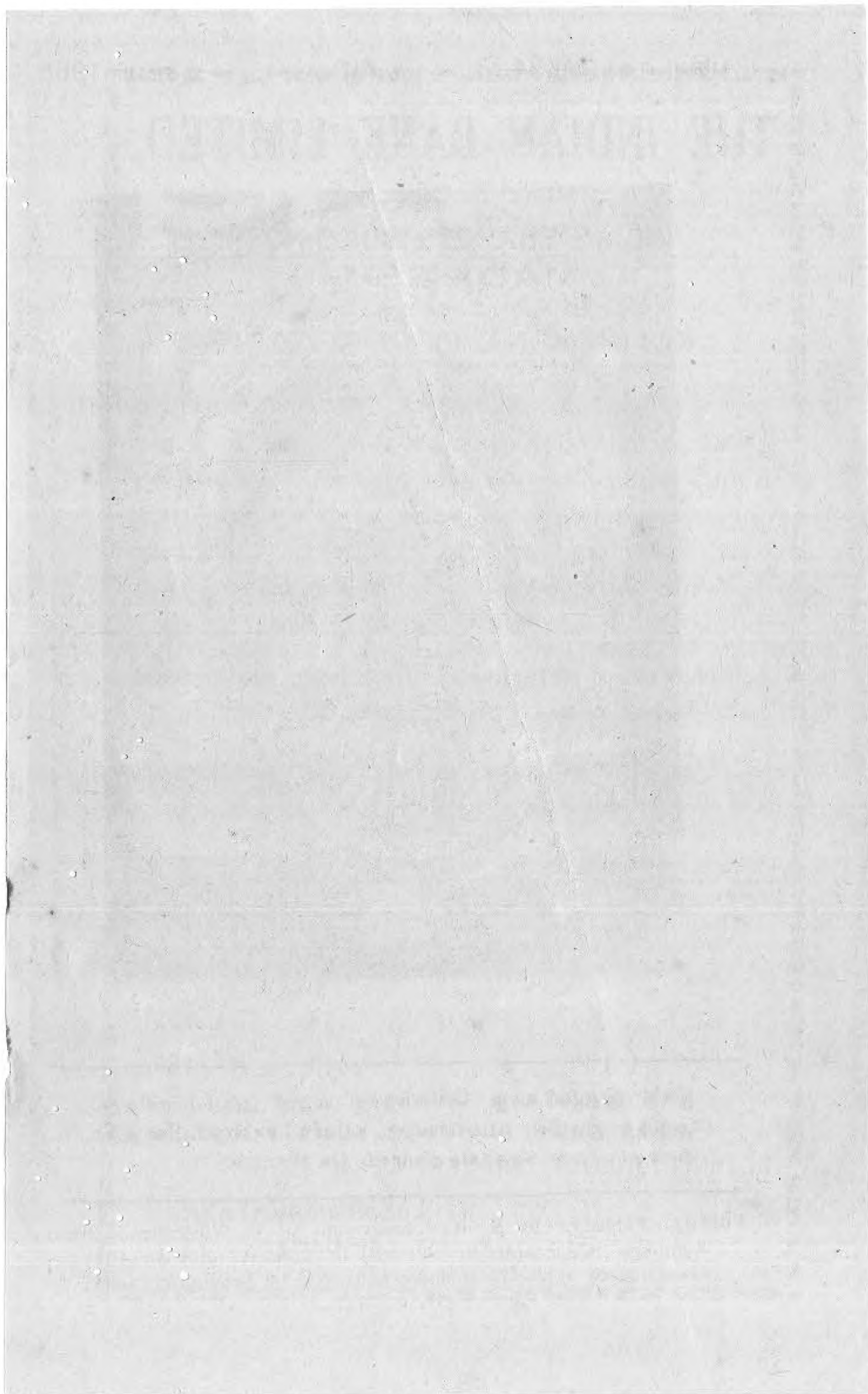
Not only Retirement, you can save and plan for the education of your children.

Deposit any sum, small or big, as low as Rs. 10/- or multiples of Rs. 10/-.

DEPOSITS			REPAYMENTS	
Type of Plan	No. of Months of Deposits	Amt. of Deposit per Month	No. of Months of Repayment	Amt. of Repayment per Month
A	60	Rs. 100/-	60	Rs. 137/-
B	84	Rs. 100/-	84	Rs. 155/-
C	120	Rs. 100/-	120	Rs. 186/-

Please contact any one of our 216 Branches in India for a full details.

G. LAKSHMINARAYANAN,
CHAIRMAN.

இந்த இதழிலிருந்து ஸௌந்தர்ய லஹரீ ஆரம்பமாகிறது.
அடுத்த இதழில் ஒப்பியர்வற்ற சுப்பராயசாஸ்திரியின் தலை
சிறந்த பாடல் சுரசாகித்தியமாய் வெளிவரும்.

Edited & Published by S. R. Kuppuswami at 35, Vivekananda Road
Ramnagar Coimbatore-9. Printed by S. Sivakaruppalah alias
Gandhidasan at his Gandhidasan Achagam, 14, Sengupha road,
Ramnagar, Coimbatore-9